

முருகக்கடவுள் துணை.

ஸ்ரீகயிலாசவர்க்கத்தூள் மஹாமஹிமைபொருந்திய

நந்நீ சுரமகாமுநிவர்

அருளிச்செய்த

கருக்கிடை-நா.

இஃது

திருமழலை

வைதிலிங்கதேசிகரால்

பார்வையிடப்பட்டு.

பைப்நத்தம்,

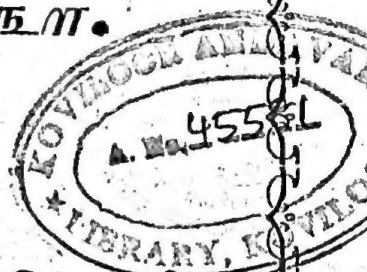
லிங்கப்பெட்டியாரால்

சென்னை,

சகலகலாநிலைய அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1888.

வி ள ம் ப ர ம்.

இதலுல் யாவருக்குமறிவிப்பது யாதெனில்:—
 இப்புத்தகமும் இன்னும் தமிழ் - தெலுங்கு - கிரந்தம்-இவற்றிலுள்ள பலவிதப் புத்தகங்களும் வேண்டிபவர்கள், சென்னப்பட்டணம் பெத்துநாயகன் பேட்டை பார்ப்ம்ஸ் பிராட்வே (154 - 155) வது நெம்பர்களுள்ள வீட்டிலிருக்கும் தஞ்சாவூர் - சின்னகண்ணையசெட்டியாரிடம் விலைக்குப்பெற்றுக் கொள்ளலாம் பெற்றுக்கொள்பவர்கள் கடிதமெழுதி பதில்தெரிந்துகொள்ளவேண்டில், மேற்படியாருக்குப் போஸ்ட்லேபில்வைத்தனுப்பினாலன்றிப் பதிலுத்தரம் கிடையாது. புத்தகங்களுக்குப் பணமனுப்பும்படித்தில், மணியார்டராகவாவது போஸ்ட்லேபிலாகவாவது அனுப்பல்வேண்டும் போஸ்ட்லேபிலாக வனுப்பினால் ரூபா - க - க்கு, வட்டம் அணு-க-சேர்த்தனுப்பல் வேண்டும்.

உ

911

முருகக்கடவுள் துணை.
நந்திசுரர் அருளிச்செய்த

கருக்கிடை-நா.

கரப்பு.

முலம்என்ற கணபதியின் பாதம்போற்றி
முத்திபெற்ற சழிமுனையின் முனைமெல்லின்று
கோலம்என்ற குண்டலிக்குள் குகைதான்உண்டு
குகைதனிலே குருபரனும் அம்மைவாழ்வார்
சிலம்என்ற தவமகிமை பெற்றறித்தார்
தேடியதோர் வீடதனைத் தெளிந்துபார்த்து
ஆலம்என்ற கொடிமரத்தின் கீழே நந்தி
அமர்ந்து நின்றபீடம்என்ற ஆதிகாப்பே.

(க)

ஆதிஎன்ற நால்வேதம் ஆறசாஸ்திரம்
அடங்கியின்ற அரணுடைய பாதம்போற்றி
நீதிஎன்ற நெறிதவறாப் பொதிகைவாரமும்
நிரஞ்சனமாய் நிறைந்தரும்ப முடித்தாள் போற்றி
சோதிஎன்ற வடிவான ரிஷிகள் சித்தார்
துணைஎனவே என்மனதில் துதித்துக்கொண்டு
ஆதிஎன்ற ரவிமதியும் சழினை மூன்றும்
ஆய்நின்ற விவன்உமையாள் ஆதிகாப்பே.

(உ)

ஆதிஎன்ற பூரணமே சோதிகாப்பு
அண்டபரீண்டம் எல்லாம் ஆள்வோன்காப்பு
நீதி என்ற மவுநாதி முடிவர்பர்தம்
நீங்காமல் அனுதினமும் நெஞ்சுள் வைத்து
சோதி என்ற சடரொளியைக் கண்டு தேறிச்
சுத்தபரிபூரணமாய் மவுநம்பூண்டு
வாதி என்ற பெரியோர்கள் மனதுதேற
வசனித்தேன்முந்நூறு வகையாங்காப்பே.

(ங)

சித்தர்நூற்களில் பெரும்பாலும் மோனைத்தொடை எதுகைத்
தொடைகளை அருள்வழிப்பட்டோராகிய அவர்களால் செய்யப்பெற்
ற சொற்சாரியைகளாகப் பயன்கொள்ளப்படும்.

காப்பான ஐங்கரணப் பணித்துக்கொண்டு
கந்தன்வடிவேல் முருகன் கடாட்சத்தாலே

ஏற்பானரிஷிமுனிவர் சித்தர்பாடல்
எல்லோரும்பாடியதோர் தம்முக்கெல்லாம்
தாப்பான நிறவுகோல் இம்முந்நூலும்
சாற்றினேன்புவிதனிலே மனிதர்க்காகக்
கோப்பானகருக்குருவாம் வழியில்காணக்
கோர்வைகொண்டமணிபோலே வகையாய்த்தானே. (அ)

நூல்.

வகையானசாஸ்திரங்கள் அநந்தம்உண்டு
வகைஅறியார்கருஅறியார் மடையர்மெத்த
துகையானசாஸ்திரத்தைப் பர்டம்பண்ணிச்
சொல்லுவார்பொருள் அறிய மாட்டார்ஐயோ
வகையானமாய்கைதனில் வீழ்ந்தழிந்து
மதிமயங்கிரிதவறி மதமேபூண்டு
தகையானகைதபோல முடிவதல்லால்
சாஸ்திரத்தின்மறைப்பறியார் கூறினேனே. (ஆ)

கூறினேன்சாஸ்திரத்தில் மன்றத்ததெல்லாம்
கூறினதால்வெகுகோடி தபடுருந்து
மீறினார்அவருடைய பதம்இரண்டும்
மிகவணக்கம்செய்துகொண்டு நூலைவாங்கித்
தேறினார் தவமுனிவர் மகிமைபெற்றுச்
சித்திலிருந்தார்பெரியோர் சிவமேஎன்று
ஆறினார்என்னுடைய நூலைப்பார்த்து
ஆதிசிவன்நந்திவாஎன் நழைத்திட்டாரோ. (அ)

சிவனுக்கும்நந்திசுரருக்கும்தர்க்கம்.

அழைத்துமேஅருகிருத்தி அமிர்தம்ஊட்டி
அன்புடனேகருக்குருவை வெளியாய்ச்சொல்லத்
தழைத்துமேவாய்க்கொழுப்போ என்றுகேட்டார்
சமரசமாய்வாய்கரத்தால் பொத்திக்கொண்டு
இளைத்துமேகருக்குருவும் வெளிதோன்றாமல்
எல்லோரும்சொல்லிவைத்த நூல்கள்தோறும்
மலைத்துமேபோவதல்லால் வழிகாணாது
மகத்தானமுனிவர்கட்கேன் மறைப்பென்றேனே. (அ)

மறைத்ததனால்இவர்களுக்குப் பாவம்உண்டு
வழிகாணாதலைந்தழிந்தோர் அகந்தகோடி
இறைத்ததனால்ஏதுபலன் கண்டால்அன்றோ
ஏறளிட்டேனிதனைத் தாழ்த்துவார்போல்
உணர்த்தபொருள்தெரியாமல் அலைந்தார்ஐயோ
உண்டென்றுகம்பிகம்பி உலகில்தானே
படைத்தமனுக்கெட்டலைந்த பாபம்எல்லாம்
பழிவரும்என்றெண்ணியல்லோ உணர்செய்தேனே. (அ)

சித்தர்கட்கும் நந்திசுரர்கட்கும் தர்க்கம்.
உணர்செய்வேந்தவமுனிவர் ஒளிப்பைஎல்லாம்
உத்தமனே அவர்பூட்டைத் திறப்பார் உண்டோ
மறைசெய்தப்பொருளை யெல்லாம் வெளிபாய்ச்சொன்னேன்
மகத்தான சித்தர்களும் கோபம் கொண்டு
நிறைசெய்தே எந்தனுடன் வாதுபேசி
நிராகரிப்பாய்வாதாடிச் சண்டைசெய்தார்
பணர்செய்தவினும் என்மேல் கோபம் கொண்டார்
பாயஎன்றுரிஷபமாய்ப் பதுங்கினேனே.

(க)

பதுங்கினேன் ஆகிசிவன் என்னப்பார்த்து
பதஞ்சலியாய் நிரஞ்சனமாய்ப் பாதம் தூக்க
ஒதுங்கினேன் தயவு அவர் என்மேல் வந்து
ஒகோகோ நந்திவா என்று சொன்னார்
† இதுங்கினார் அவர் முன்பு மண்டிப்போட்டு
இருந்தன டாளனக்கோருவர் எதிரோ இல்லை
சதங்கியேவனையிலுள்ள சாரைப்பாம்பைச்
சாதகமாய் நாட்பழக்கம் தான்செய்வாயே.

(௩)

சிங்குவைசாதகம்.

செய்துகொண்டிருநதையிலே கரிசாலைநெய்யும்
சேரஒன்றும் க்கவந்துகொண்டு கபத்தைப்போக்கு
நைதுகொண்டிகபத்துக்கு போகும்போது
நன்றாகவனையின் உள்ளே சாரைப்பாம்பை
நெய்துகொண்டு தர்ஜரி மத்யமையினுலே
நினைவார ஒடுகிற மதியைவாங்கிக்
கொய்துகொண்ட அம்மதியை ரனியில்சேர்த்தால்
குறுகுமடாபாம்புநின் றாடாதுபாரே.

(௪)

இரவிமதி அங்கிதாரண.

பாரோநீ ரவிதனிலே நிற்கவேண்டும்
பரம்பொருளைச் சுழினைவெளி காணவேண்டும்
சேரோநீ மதியமீர்தம் கொள்ளவேண்டும்
சிவசிவாவாகிநிலே அறியவேண்டும்
கூரோநீ வனையின் உள்ளே சாரைப்பாம்பைச்
கொண்டிசெல்ல அமீர்தம் அங்கேஇறங்கும்பாரு
காரோநீ அசுக்கசுமி அகன்றுபோகும்
கண்மணியே என்மகனே கண்டுகொள்ளே.

(௫)

அமீர்ததாரண.

கொள்ளுவதுவாசி அங்கே செல்லும்போது
குணமான அமீர்தவழி கண்டவாசி

† இதுங்கினார் மருஉமொழி, சித்தபுருஷாள், தேசபாஷை என்ப
தேசேயம் எனினும் அது.

விள்ளுவதுஒருபோதும் இல்லைஇல்லை
மிஞ்சாதுஅரவம்அது படுக்கும்விடு.
தள்ளுவதுபாசவினை இருக்கும்ஆகில்
தன்மனதுஒருமைகொண்டு நில்லாதப்பா
தெள்ளுவதுசுழிமுனையில் தீபம்கண்டால்
திடமாகக்கற்பம் அறிந்துண் ணுவாயே.

(மரு)

வாசிலயம் வாய்வுலயம்எனினும்அது.

உண்ணுவதுமதிதேய்ந்து ரவியில்சேர்ந்தால்
உந்தேகம்அழிவதில்லை பிரகாசிக்கும்
எண்ணுவதுசந்திரன்என்ற மூச்சைவாங்கித்
தான்கொள்வாய்இரண்டொன்று தப்பாமல்தான்
எண்ணுவதுமதிதேய்ந்து ரவியில்சேரும்
என்மகனேசூரியனில் நிலலுநிலு
பண்ணுவதுசூரியனில் நிற்கும்போது
பார்க்கலாம்சுழிமுனையில் தீபம்தானே.

(மசு)

காயித்திமுதலியதித்திகள்-உரு-ம்-சி.த் திக்கும்என்கின்றது.

தி ட் பமதுகண்டவுடன் தேசம்தித்தி
திரமானவாரித்தி யோகம்தித்தி
போகமதுஅமிர் தம்உண்ணக் கட்டுப்பாரு
போல்லாதமாய்கையது விலகிப்போகும்
தாக்கமதுஇல்லையடர் பசியும்இல்லை
சர்ப்பினையாய்க்கொல்லுகின்ற பாசம்இல்லை
மோகமதுஒருபோதும் இல்லைஇல்லை
மோனம்என்றசத்தி அங்கேகாணலாமே.

(மரு)

காணலாம்ரிஷிமுநிவர் வார்த்தைதொல்வார்
கருக்குருவும்நன்றாகக் காண்பிப்பார்கள்
ஊணலாம்புவிதவிலே யுநாதகாலம்
உந்தேகம்எப்போதும் அழிவதில்லை
தோணலாம்பிறவிஎன்ற பாசம்போச்சுத்
துடங்கினதோர்தொழில்என் எல்லாமித்தியுமும்
ஆணலாம்புவிதவிலே ஆசைதள்ளி
அகண்டபரிபூரணத்தில் அறிவாய்நில்லை.

(மசு)

சகலமும் மனோமாயம்என்கின்றது.

அறிவல்லோமனம்என்ற பேய்க்கூத்தேல்லாம்
அடித்தகற்றிஅறிவொன்றாய் திருத்திக்கொண்டு
தேரிவல்லோபிரபஞ்ச மாயைதள்ளித்
தேரொன்றல்லெகுநான் தான் செல்லுமோசொல்

முறிவல்லோபெண்டுபிள்ளை மாயைஎல்லாம்
முந்தேகம்பொருள்களிட ஆசை தள்ளி
நெறிவல்லோபுருவமையத் தொளியில்லின்னு
நேசம்வைத்துமதிவாங்கி ரவியிச்சேரே.

(௮௪)

எல்லாந்தன்மயமாதல்.

சேரப்பாரவியில்லின்று ஒளியைப்பாரு
திர்க்கமடாசுழிமுனையின் தீபம்போல
ஆரப்பாஉனக்கிடு சொல்லப்போறேன்
ஆநந்தம்ஆச்சரியம் நடநம்காணும்
தேரப்பாமனம்தேறித் தெளிவதானால்
ஜெகம்முமுதுமஜெகஜ்ஜாலம் என்றுதள்ளு
பாரப்பாமதிதேய்ந்து ரவியில்சேர்ந்தால்
பரமகுருநீஆவாய் பாருபாரோ.

(௮௫)

முடிந்தமனோலயத்தில் சதா முயற்சி.

வேறு.

பாரும்சுழிமுனை பகர்ந்தபருவத்தில்
தேரும்மனது தேராமல்ஒடிமும்
கூரும்குரங்கைக் குலையிடாமல்
சீறும்அரவம் சேர்ப்பதுதிண்ணமே.

(௮௬)

கற்பம் உண்கையின்பலன்.

திண்ணம்பிறக்கச் செப்பியகற்பம்
உண்ணப்பிறவி ஒழிந்திடும்பாரு
வண்ணமாம்மதியைவங் என்றுவாங்கிடு
அண்ணலேரவியில்அங் என்றுபின்றிடே.

(௮௭)

கற்பம்உண்கையில் வாசிப்பழக்கம் விடப்படாதென்கின்றது.

நின்றிடக்கண்டு நிறுத்தியரவியும்
பொன்றிடமதியைப் போகவிடாமல்
கன்றிடச்சென்று கருதியேனது
விண்டிடும்போது விடுகதிங்ன்றே.

(௮௮)

சிங்எனவிட்டதிடம் அதைக்கேளாய்
தங்கெனநின்று தவறுபடாமல்
பொங்கெனநின்று பொருந்திநிறுத்திடு
இங்கெனநின்று இருந்திடும்பாரோ.

(௮௯)

இருந்திடும்போது இருகண்ணும்முடிப்
பொருந்திடும்மாய்கைப் பூட்டைஅடாதே
தெரிந்திடும்ஆசையைச் சிக்கெனத்தள்ளி
உறைந்திடும்அன்னம் ஒருபொழுதுண்டிடே.

(௯௦)

கற்பம்உள்ளகையில் பத்தியம்.

உண்ணிமும்அன்னம் ஒருபோதுகொள்ளு
சண்ணிநிம்பாவிப் பபறதுகட்டி
எண்ணிநிம்ஆவின் நெய்யும்பாக்கொள்ளு
உன்னிடமாக உறைகுவுள் சத்தியே.

(உச)

சத்திநிருபையயவாய்திருத்திடும்
மறத்தியும்உண்டு போட்சமும்ஆகும்
பித்தியம்நடநம் நிரந்தரம்செய்யும்
புத்தியுள்ளோரைப் புனிதமாய்ச்சேர்த்திடே.

(உரு)

சற்சங்கம்வேண்டும் என்கின்றது.

சேர்த்திடவேண்டாம் திருடர்வஞ்சகரைப்
பார்த்திடவேண்டாம் பரமலோபியரை
ஏற்றிக்கழித்திடும் இடம்பர்கசடரை
சாற்றிப்பழிப்பவர் தமைத்தள்ளிவிடவே.

(உசு)

அபராதகர்க்குக்கருமானம்வெளிவிடில் சாபம்வரும்என்கின்றது.

வேறு.

தள்ளினதால்உனக்குவெகு புண்யம்உண்டு
சண்டாளாபொருள் அவர்க்கு விள்ளொண்ணுது
துள்ளிமனம்அறியாமல் பேசினக்கால்
துஞ்சியேஅவன்சொசுவெடித்துப்போகும்
கொள்ளிஅவன்குலம்அற்று குடியும்அற்று
குரைக்கின்றநாயதுவாம் மிருகம்ஆகி
வெள்ளிஎன்றஇடி இடித்துத் தலைமேல்விழும்
மேதினியில்அறிபார்பால் பேசொண்ணுதே.

(உஎ)

பக்குவம்உள்ள சேஷனைக்கண்டு உபதேசக்கும்மார்க்கம்.

பேசினதால்வருவதென்ன பொருளைஎல்லாம்
பிதற்றினதால்பலித்திடமோ பேயேசொல்லு
மாசிமறுஇல்லாத நிலைமைஉள்ள
மனைதெந்நாள்பழக்கத் தாலேகண்டு
தேசினன்றகுதிரைவழி நடத்தும்மார்க்கம்
செப்புலாயஞானம்என்ற போதம்தன்னை
விசினையாடுகின்ற காலம்பார்த்து
விளங்கவேரவ்விதின் விபரம்சொல்லே.

(உஅ)

உபதேசமிலை.

விபரம்என்னமதிதேயும்வழியும்சொல்லி
மெய்யானரன்யினிடப் பலனும்சொல்லி
தபரம்என்றசுயஞ்சொதி நிலையும்சொல்லித்
தமர்வாசல்பூட்டுகிலும் திறவுசொல்லி

உபரம்என்றகற்பம் உண்ணும்கருவும்கொல்லி

உத்தமனேமவுநிலை ளவன்றல்சொல்லி

கெபரம்என்றகமனமாக் குளிகைசொல்லி

செம்பிரஅண்டத்தின் குறிசொல்வாயே.

(உக)

பக்குவாபக்குவர்களால்வருபயனை வற்புறுத்தள்.

குறிசொல்வாய்உன்மனது போலின்றால்

கொட்டிவிடுஅவன்மனது நொந்ததானால்

நெறிதவறிஉன்தபசாக் கிடமுண்டாகும்

நேர்மைஉள்ளபிள்ளைகளை அழைத்துச்சேரு

வரிதவறிநிலைநுந்து மயங்கும்பேரை

வஞ்சகரைச்சேராதே வகைசொல்லாதே

பரிதவறிப்பொருள்பறிக்கும் பாவிமாறாப்

பகைத்தாலும்உனக்கிடறும் பாருபாரோ.

(உங)

பாரசானசாகரத்தில் வஞ்சம்மிச்சம்

பழிகொலைகடகஞ்சாத பாவிமாறாச்

சேராதேஒருபோதும் சேர்ந்தால்யோசம்

சேர்ந்ததனால்உனக்கு வருமானம்என்ன

நேரானபொருள்கள்எல்லாம் அறிந்துக்கொண்டு

நெடுமுவிட்டுப்பிறர்சிறிக்க நிசிதம்பண்ணிக்

கூரானஜடலம்அதற் கிடைஞ்சல்செய்துக்

கோள்சொல்லிக்கைப்பொருளைக் கொள்வார்பாரோ.

(உக)

பாரோடீஉலகினில் சத்தியமேஇல்லை

பதிவான,நிஜம்இல்லை பெய்யையச்சொல்லி

வேறேநீவஞ்சகங்கள் அறியாமல்தான்

மெய்ஞ்ஞானபூரணத்தின் லகிரியாலே

கூறேநீசாஸ்திரத்தின் பொருளைஎல்லாம்

கொட்டினதால்சித்தரிடச் சாபம்எய்துழ்

காரோடீன்ஜடலம் போல்தான்மக்கள்

கருதாதேபிரபஞ்ச மாயைத்தள்ளோ.

(உஉ)

தள்ளினால்யோகமுடன் ஞானம்சித்தி

தயங்காமல்தமர்வாசல் திறக்கும்சித்தி

அள்ளினால்அமிர் தமுடன் கற்பம்சித்தி

அருள்பெருகும்ஜோதிஎன்ற திபம்சித்தி

தெள்ளினால்தொட்டதெல்லாம் சித்திஎன்று

சித்தர்களும்முடிவர்களும் மனதுகூர்வார்

விள்ளினால்சகலமுமே சித்திஆகும்

மேச்சுவார் தவம்அதனில் மிக்கோர்தானே.

(உங)

ஞானநெறி.

தானான ஞானத்தின் வழியைச் சொல்வேன்
தன்மையுடன்பெருமைதனைத் தள்ளவேண்டும்
தேனான எவ்வுயிர்க்கும் இரங்கவேண்டும்
நீவினைகள் வஞ்சகங்கள் செய்யக்கூடா
கோனான குருபதமே கெதின நெண்ணிக்
குறித்திடமேகிலையாகக் கூர்ந்துக்கொண்டு
வானான மிதேயப் பழக்கம்பண்ணி
மக்களே ரவியில்மனம் வைத்துவிலீலை.

(நகச)

மனோலயத்தின்பேறு.

வேறு.

நின்ற மதியை நெருங்கிஇழுத்திடு
கண்டிர வியில் கலந்துஇருந்திடு
பண்டுமுனையில் பதியவைநேசம்
அண்டர் இருப்பிடம் அறியலாம்பாரோ.

(நகடு)

அறியவெகுநாள் ஆளலாம்பெஞ்சம்
குறியேகெதின நெண்ணிஇருந்திடு
வெறியேகெதின மெய்ஞ்ஞானபோதம்
சரியாகின்று தழைக்காதபாரோ.

(நகசு)

பாரேசுழிமுனைப் பகரார்கள் நல்லோர்
வாறேமுடியில் ரவிமதி உண்டிதல்
காரோ ரவியில் கனக்கும்கொண்டு
வேறேஅமிர்தம் விழும்அதுபாரோ.

(நகஎ)

விழுகுமே ரவிஜனம் மெய்ஞ்ஞானபோதம்
குழகுமே மதிஜனம் குடிக்கெடும்நஞ்சு
பழகும்அதனால் மதிதேயக்காட்டில்
விழுகும்மதியில் மேல்என்றார் நல்லோர்.

(நகஅ)

நல்லோர்கள் சொன்ன ஞாயம்அறித்திடு
விள்ளார் ரவிபை மேவுவாய்வள்ள
அல்லார் மதியை அங்என்றடைந்திடு
நில்லாதுநின்று நிறுங்கும்பாரோ.

(நகக)

நிறுவிக்கும்போது நிருவிதற்பம்ஆச்சு
பறிவிக்கும்போது பாச்சலாம்சொப்பம்
அறிவிக்கும்அந்த அமிர்தம்அதாரும்
தெரிவிக்கச் சொன்ன தெளிந்தஜெயநீரோ.

(சய)

† சந்திரகலசாமீர்தத்தின்நாமமும்மேற்படிஅமிர்ததாரணையின்
பயனும் திருவுணம்பற்றுகின்றார்.

நீரான அண்டம் நிலைத்தகொடி முடி.

வாரானமேருவில் வஸ்துநான்குண்டு

சாரானவஸ்துவுக்குச் சாற்றுவேன்நாமம்

பேரானவஸ்தும் பெலமானகெங்கையே.

(சக)

கெங்கையில் அக்கினி கீழேயும்பிழல்

பங்கம்இல்லாமல் பற்றும்புகையது

அங்கமும்நியர்வை அழகுநீக்கிநீட்டும்

பொங்கமும்பொங்கிப் பொழிந்திடும்பாரே.

(சஉ)

பொழிந்த அமிர்தம் பொங்கியேரின்று

வழிந்தீதழுமுங்க வழியைஎன்சொல்வேன்

நெளிந்தமணிநீர் நிலையார்கள்போதம்

சுளிந்தேஇறந்து தான்மாளுவாரே.

(சங)

வாரிநிலை.

வாராமல்மதிபை ரவிதலிர்சேர்த்திடு

தேராதசுழியில் மனதைநிறுத்திடு

வாரானசேர்ப்பம் மாயையைத்தள்ளிடும்

நீருனபோதம் நிலைக்கும்உறுதியே.

(சச)

† சந்திரகலசாமீர்தம்-சந்திரபுஷ்கரணிஎனினும், அதுசந்திரபா
னம்என்றும்சிலர்.

உறுதிஎன்றெண்ணி ஒருமனம்கொண்டி

கருதியேஅக்கினி கைவசம்ஆனால்

நிருவிக்கும்கேர்ப்பம் நிலைக்கும்ஜலத்தில்

பருதியைக்கண்ட பணிபோல்நிலகுமே.

(சரு)

நிலகுமேசந்திரன் இடப்பக்கநிலையில்

குலவுமேதுஞ்சி இருக்குமேஆகில்

அலகுமேவிந்து அகாரத்தின்விட்டில்

பழகுமேநியர்வை ஊசிநீர்ஆகுமே.

(சசு)

ஊசிச்சுழிமுளை உச்சியின்மீதில்

நாசியின்மேலேநான் கங்குலத்தில்

வாகியின்விடுவரபதிஆனது

பேசியபெயர்தான் பிறங்கும்முககோணமே.

(சஎ)

முக்கோணம்விட்டு முழங்கிடும்அண்டத்தில்

சிக்கெனக்கூட்டித் திடப்படும்போது

அக்கெனவிட்டில் அமரும்சுழிமுளை

நக்கனும்ஆயி நன்றாய்அறைந்ததே.

(சஅ)

அறைந்ததை நத்துபுதம் ஆடாமல்கட்டி னூன்
 கிறந்ததோர்வாசி கிக்கென்றுகின்றதும்
 பறந்தங்கேபோகப் பாயாதுமாயை
 இறந்திடும்என்று எண்ணுதேதொன்னேன்.

(சக)

சொல்லுவேன்ருட்சம் துலங்கிஇழுத்திடு
 மல்லுவேன்வங் என்று வாங்கிநெருங்கி
 நின்றுவேன் அங் என்று நிறுத்தி அறித்திடு
 வெல்லுவேன்என்ற சிங் என்றுவிட்டே.

(ரு)

வியவாசியை விடாமலேகட்டி
 ஆரிலுடாமல் துவளநிறுத்தி
 மாசியாநிதில் மதியைநிறுத்தி
 பேசியநிலையைப் பேசினுவோமே.

(ருக)

பேறும்அன்றும் வலப்புறம்சூரியன்
 தேறியின்றியையைச் செப்பலுண்ணுது
 கடையசந்திரன் இடப்பக்கம்அப்பா
 வாசிதான்நின்று வளர்ந்திடும்பாரே.

(ருஉ)

வளர்ந்தழிபயை வகுத்தார்கள்நல்லோர்
 இழந்தமதியால் இறந்திடவேண்டாம்
 கலந்தபொதியைக் கசடறத்தள்ளி
 நிலந்தநிருமலம் நிற்பதுபெரிதே.

(ருங)

நிற்பதுநிற்க நிலைதவ்ருமல்
 சொற்பவாழ்வு அவன்டையாதே
 அன்புதம்ஆன ஆகந்தபோதம்
 கற்பனைஆகக் கண்டுகொள்வாயே.

(ருச)

காராதிதற்பம்.

வேறு.

கொள்வதுநான்எளிதல்ல வெகுநாள்செல்லும்
 குறங்கதனைக்கொம்பு தரிப்பாயாமல்தான்
 நல்லுவதுமனதுரிமைக் கொண்டால்அல்லோ
 நாடாதஞானநிலை வலுத்துப்போச்சு
 துள்ளாமல்மனம்அடங்கிச் சோதிக்கொண்டால்
 துலங்குமடாஉண்டோம் காத்திஆகும்
 விள்ளாமல்கற்பம்அதைப் பின்னேகொள்ளு
 விளங்குமடாஉண்டேகம் விழுகாதுபாரே.

(ருரு)

விழுகாதுகற்பம்அறித் தண்ணேன்டும்
 வேதாந்தசாஸ்திரத்தை நிகும்பவேண்டும்
 நுழுகாதமாயைவிட்டு நுழுகவேண்டும்
 நம்என்என்றதிவினைக்குள் அகப்படாதே

ஒழுங்காதுஞானநிலை அறிந்தமின்பு
உத்தமனோகற்பம் அறிந்துண்ணு
மபூவானவிற்தண்டம் கொண்குவெந்து
மம்கனோருரியனை எடுத்துக்கொள்ளோ.

(௧௬)

இரவிமேழகு.

சூரியனைத்தான்எடுத்துப் பிங்கான் தன்னில்
சூரியன்முன்வைத்திடுவாய் நவநாள் தாழும்
வீரியமும் தான்ஒடுங்கி மெழுகுஅரும்
வெண் கருவைக்கூடவிட்டுக் கிண்கிம்போது
ஆரியரம்மும்மூர்த்தித் தயிலம்விட்டி
அப்பனேரவிமுகத்தில் வைத்துப்பாரு
சோரிதரும்மூன்றும்ஒன்றாய் மெழுகாய்ப்போரும்
சோல்லஒண்ணுமெழுகெடுத்துப் பதனம்பண்ணே.

(௧௭)

பதனம்பெகுபதனம்பதாய்ப் பதனம்பண்ணிப்
பாலகனேதேவிமுன்பு வைத்துப்போற்றி
விதனம் என்றவிதனம்எல்லாம் தீர்த்துபோரும்
மேன்மை உள்ளஜடலம்அது வலுத்துப்போரும்
மதனம்என்றமன்மதன்போல் ஒளியும்காணும்
மக்களேபாவெளியுள் அடங்கிப்போரும்
அதனம்பதாய்க்கூத்து விளையாடல்அரும்
அப்பனேகாயாதி கற்பம்ஆச்சே.

(௧௮)

ஆச்சப்பா மெழுகெடுத்துச் சூரியனில்கொள்ள
அடங்காதசந்திரன் தான் அடங்கிப்போரும்
வாச்சப்பாமெழுகுஒரு மண்டலம்தான்கொள்ளு
மக்களேமண்டலம்தான் நிறுத்திவைப்பாய்
போச்சப்பாஅவமிருத்து தோலைந்துபோச்சு
பொல்லாதசெந்தியில் பொசிங்கிப்போச்சு
நீச்சப்பாநிலையாது மாயைவாழ்க்கை
நிருவிகற்பம்உண்டதனால் நிலைக்கும்பாரோ.

(௧௯)

நிலையானசுற்றண்டம் வெளிவிடாதே
நிஜமானமும்மூர்த்திக் கருச்சொல்லாதே
கலையானவெண்கருவைக் காட்டெண்ணுது
காட்டினால்உந்தரிடக் கபாலம்போரும்
வலையானமாயையிலே சிக்கிக்கொண்டு

மாண்டதனால்வருவதென்ன மைந்தரசொல்லு
கலையானகலையதுபோல் மவுநம்பூண்டு
ஜோகத்திலேதான் திரிந்து விவத்தைப்போற்றே.

(௨௦)

போற்றுவதுமெழுகுடனே நாதம்சேரு
பொருமின்றமுப்பூரம் கூடச்சேரு

பார்ந்திபனே நாதம்அதில் முப்புதிட்டு
பங்கயத்தோன் முகம்காணத் தெளிவுஆகும்
நாற்றிசையும்மெச்சுகின்ற மெழுகில்சேரு
நல்லகொருமெழுகினிட வலுமைமெத்த
காற்றினிடவாடைஅங்கே பட்டநாணல்
கருங்குமடாமெழுகினிடக் காரம்போமே.

(கூக)

காரம்போம்மெழுகினிடவலுவேபோகும்
கவிவுகொண்டிமெழுகுதான இலகர்தையா
விரம்போம்மெழுகொண்டால் வலுச்செய்யாது
விஞ்சைஎன்றஜோதியமம் தோன்றாதையா
சாரம்போம்வாறாது அடங்காதையா
தன்மைபுடன்கைபாகம் தப்பிற்றாணல்
ஆரம்பென்றஅண்டத்தின் மெழுகுபோலே
ஆச்சரியமொன்றும்இல்லை அதிதம்தானே.

(கூஉ)

அதிதமென்றகூரியனில் வலுவோமெத்த
அம்மம்மா அதன்பெருமைச் சொல்லொண்ணாது
பதிதமென்றதொழில்கோடி தொந்தம்கோடி
பாச்சினால்வேதைஅது கண்கொள்ளாது
விதிதமென்றஅஷ்டகர்மம் நோடிக்குள்ஆகும்
விஞ்சைஎன்றதொழில்கோடி விநோதம்கோடி
வதிதமென்றசந்திரனில் மெழுகுசொல்வேன்
மகத்தானபொருள்ளனவே மனதில்கொள்ளே.

(கூங)

மதிமெழுகு.

கொள்ளடாசந்திரனை எடுத்துக்கொண்டு
கூர்மைஉள்ளசவ்வதனை உரித்துப்போட்டு
விள்ளடாமஞ்சள்என்ற கருவைக்கூட
விட்டுமேரவிதனிலே நவநாள்வைத்து
சொல்லடாகோடிநஞ்சு மாளைச்சேர்த்துச்
சுரோணிதழைக்கூடவிட்டு முப்புபோட்டு
செல்லடாபரியனிடக் குச்சுகொண்டு
சேரநன்றமுத்தானகிண்ட மெழுகும்ஆமே.

(கூச)

வேறு.

மெழுகுபோல விசைஒன்றும்இல்லை
நழுகாதுதேகம் நமன்அதற்கில்லை
சுறுகாதுஉண்டால் ஜடலம்வலுத்திடும்
பழுக்காதுரோகம் நம்பகைபோமே.

(கூரு)

பகைபோகும்என்று பகர்ந்தார்கள்வித்தர்
பகைஅறிவார்க்கு மதுரம்ஆம்கற்பம்
தகைபோகும்என்று தான்மறைத்தார்கள்
துகையாம்பிருவைச் சொல்லுண்ணாதே.

(கூகா)

சொன்னுத்தெரிந்திடும் சுகமான அண்டம்
என்னுல்வெளியாய் எளியவர்க்கிரங்கி
முன்னுல்முடிவர் புதைக்கருஎல்லாம்
தன்னுல்புலம்பச்சபையில் சொன்னேனே.

(காஎ)

சொன்னேனேயா நும் துறைஒளியாமல்
என்னேனே என்று வேண்டியளித்தார்கள்
கன்னேனே என்று கருதினார்முடிவர்கள்
பன்னேனே என்று பலவிதம்சொன்னாரோ.

(காஅ)

சொன்னமொழியைத் துறைதப்பிச்செய்தால்
பன்னும்மொழியில் பலவிதம்காட்டும்
எண்ணும்மனதுக் கின்பம்கொடாது
முன்னேமொழிந்த முறைதவறாதே.

(காஈ)

தவறாதேசொன்னேன் சவுங்கலேமூலம்
தவறாதேகின்றண்டம் தான்அதுஆகும்
தவறாதேசித்தார் தம்தொளிப்பெல்லாம்
தவறாமல்சொன்னேன் சத்தியம்தானே.

(எய)

சத்தியம்என்றுதான் இருந்தோர்க்கு
முத்திஎன்கின்ற மோட்சமும்உண்டாம்
பத்தியாய்வின்று பார்க்கின்றபேர்க்கு
சித்தர்மொழிந்த திளைஎல்லாம்வெளியே.

(எக)

வெளியுக்கும்என்று விமலனார்சொன்னார்
பழியாகரோமன் பாடினான்கிங்கி
நெளியாமல்வங்கம்நெறி வெட்டைஆனல்
கழியாமல்வெளியும் கட்டுரைத்தாரோ.

(எஉ)

மாரணக்கரு.

மறைத்தபொருளை வகைவிபரம்ஆக
நிறக்கவேசொல்லினன் நெறிதவறாமல்
குறிக்கும்குருஅது கோடிகவறாகும்
பறிக்கும்பொருள் தான் பசுமையும்ஆமே.

(எங)

ஆகுமேசந்திரன் அண்டம்எடுத்து
ஏகுமேபிங்காளில் இட்டிடித்தண்ணீர்
வேகுமேபொங்கி மெழுகதுஆகும்
சாகுமேமாரணக் கருஅதுஆமே.

(எச)

கருஅதுசொன்னேன் காரணக்குருவை
இரவதுபகலும் இருதயம்வைத்து
மறவதும்இல்லை மகத்தானபோவம்
திறமதுசொன்னேன் செந்தீமூலமே.

(எடு)

வேறு.

முறமின்றசுத்தநி வெளியும் ஆச்சு
முன்னோர்களுசொல்லுவதைக் கேட்டி லையோ
ஆவமின்றபேரண்டம் தன்னிலேதான்
அப்பனேரவிபதியும் அங்கேஎன்ற
நூலிமின்றந்நிதனில் சரிமதியும்உண்டு
சண்டாளர அண்டமுண்டம் சரிமதியும்ஆகும்
கேரலமின்றசுத்தநுதும் சரிமதியும்ஆகும்
கூர்மைஉள்ளஉபபதும் சரிமதியும்ஆமே.

(எக)

அகாரமகாரதிட்டை.

ஆகுமேசித்தர்கள் தான் மறைத்த பொருள் எல்லாம்
அப்பனே வெளித்தான் தச் சொன்னேன்பானும்
மருமே அகாரம் என்ற கருவை எல்லாம்
என்மகனே சொல்லுகிறேன் உன்முய்த்தானும்
போகுமே மெய்நிர் அகாரம் ஆகும்
முன்னியனே நிக்நு அக்லே அகாரம் ஆகும்
வாருமே மெய்நிர் அகாரம் ஆகும்
மக்களே அகாரம் அது அமிர் தம் ஆமே.

(எஎ)

அகாரமின்றசுத்தநி ஆம் வாரி தானும்
அப்பனே அகாரம் என்ற பொருள் தான் னயா
உகாரம் என்ற பொருளை அக்லே வெளியித்தோன்ற
உத்தமனே அண்டமின்ற பொருள் தான் என்றும்
உகாரமின்ற நிதண்டம் சரிதான் என்றும்
என்மகனே விளங்குகின்ற உகாரம் ஆகும்
மகாரமின்ற பிண்டம் அடர் உகாரம் ஆகும்
நினைவான பேரண்டம் உகாரம் ஆமே.

(எஅ)

மகாரதிட்டை.

உகாரமின்ற உவர்ப்புவும் உகாரம் ஆகும்
உத்தமனே ரவிபிதும் உகாரம் ஆகும்
வகாரம் என்ற பொருள் எல்லாம் உகாரத்தாலே
வகைகண்டு செய்வார்ப்புப் பவிதம் ஆகும்
மகாரம் என்ற அண்டத்தால் கோடிதோதம்
மக்களே சித்தி செய்பும் வகைஇதாரும்
அகாரமின்ற பொருள் அது தான் உகாரத்திச்சேந்தால்
அப்பனே சித்துவனை யாடல் ஆமே.

(எக)

அஷ்டகர்மம்.

ஆடலாம் இன்னம் ஒரு சித்துகளாய்
அப்பனே அஷ்டகர்மம் அஷ்டத்துநானும்

தேடலாம்இக்கருவைக் கொண்டேஆடி
ஜெயிக்கலாம்இத்தொழிலும் திரம்அதாக
நாடலாம்உன்னை வெஸ்வார் உலகில்இல்லை
நாதாக்கள்மெச்சும்இந்தக் கருவுதப்பா
பாடலாம்அடக்கம்உள்ள கருவைத்தானும்
பதனமடாபதனமடா பித்துநஞ்சே.

(அம்)

மாரணவித்தை.

வேறு.

பித்துநஞ்சு கொடியதுகூட்டி
மத்தெனத்தயிலம் வாங்கியேகொண்டு
எத்துடன்எட்டி வினாத்தயிலம்சேர்
பத்துடன்இல்லைத் தயிலமும்கூட்டே.

(அங்)

கூட்டியேகேசரி பித்தைஎடுத்தி
வாட்டியேசந்திரன் அண்டமும்சேர்த்திடு
பூட்டியஅண்டம் மலப்புளித்தயிலம்
நீட்டியேவீரமும் பூரமும்சேர்த்திடே.

(அஉ)

சேர்த்திடுநாபி வெள்ளையும்கெவிரி
போற்றிடுள்ளியும் பொற்கடுக்காயும்
மாற்றிடுசரியாய் வகையதுகொண்டு
ஆற்றிடும்தயிலம்இவ் விதமாய்அரைத்திடே.

(அங்)

அரைத்துவழித்துவை மேதியின்சுமிழில்
உரைத்துவைபூசை உமையாள் தன்முத்தாள்
பரைத்திடுதூபதேவி நகிநகிஎன்று
கரைத்திடும்ஆயிரத் தெட்டிருஆமே.

(அச)

உருவதுதீர்ந்து ஒடுக்கத்தில்வைத்திடு
அருவதுஆக ஐங்காயம்கேளாய்
கருவதுமஞ்சள் கடுகுவெள்ளுள்ளி
பருவதுகாயம் வெந்தயம்ஆமே.

(அதி)

ஆமதுவெள்ளை கெவிரியும்வீரம்
போமதுபூரம் புழுகுடன்பூநீர்
தாமதுஎல்லாம் சரியிடைக்கூட்டி
நேமதுகுருவும் நேயமாம்இடையே.

(அசு)

இடையதுசேர்த்து இளகஅரைத்திடு
மடையனேமத்தன் தயிலத்தால்ஆட்டி
வீடையதுஉருவாய் வேண்டிஎடுத்திடு
உடையவன்கருவை ஒக்கவும்வைத்திடே.

(அஏ)

வைத்துருவின வயிற்றைச்சிழித்திடு
வைத்துருவிலில் நாமமும்சாத்தி
மெய்ததருவை விழிமுதல்திட்டி
நித்தியபுதை நேசமாயச்செய்திடே.

(அஅ)

செய்திடும்போது நிராதஅன்பமாம்
நொய்திடும்படலும் நோக்கறியார்கள்
நைய்திடஎன்றால் நறுக்கிபாவையை
வைத்திடமரணம் வளமதுபாரே.

(அக)

வளமதுவுக வயணமும்சேளாய்
முளமதுதனிலே கொண்டுபோய்ப்பாவையைச்
சளமதுநிரத் தண்ணிரில்கரைத்து
உளமதுஆகலும் என்றுஊற்றிடே.

(கஉ)

ஊற்றியபின்பு ஓடுமேபிடை
மாற்றியேவந்து வரைந்திடுதகடு
நேற்றியதாகச் சிவபநமஎன்று
சாத்தியநாமமும் தான்வைத்துக்கட்டிடே.

(கக)

கட்டியபின்பு கழிந்திடும்பிடை
எட்டியகருவை எடுத்திடுதோளில்
எட்டியயூடத்தில் சொல்லஒண்ணாது
மட்டியனேகேள் வைத்துவிளையாடே.

{கஉ}

வைத்தகருவை வகைஒருவர்க்கு
உற்றதுசொல்லி உடைத்திடவேண்டாம்
சத்தியம்சொன்னேன் தலைதான்தேறித்திடும்
புத்தியதாகப் புனிதம்பதன்மே.

(கங)

பதனமதாகப் பதனமேபண்ணி
நிதனமும்வந்தால் விளையாடிப்பாரு
அதனமதாக ஆடலும்வேண்டாம்
இதனமதாக இடுக்கம்செய்யாதே.

(கச)

செய்தார்க்கிந்த திடமானகருவை
நொய்திடச்செய்தால் நோக்கும்முன்பழியாம்
பைதிடப்பழிப் பயந்துநயந்திடு
வைதிடஉலகம்வளமாய்வணங்குமே.

(கடு)

வணங்கும்டுக்கரு மாட்டிமீடுடுக்கி
இணங்கியசாஸ்திரம் எல்லோரும்சொன்ன
பணங்கியதூலில் பாடியமோடி
அணங்கியேஅஞ்சனம் சொன்னோமேசுட்சம்.

(ககூ)

அஞ்சனம்.

சுட்சமதாகச் சொல்கிறேன் அஞ்சனம்
பாச்சலாம்இந்தத் கருவைக்கேளாய்

ஏச்சலாம்இந்தச் சந்திரன்மெய்யுதை
நீச்சலாம்நீசன் பித்தூட்டன்கொடியே. (௬௭)

கொடியதுநஞ்சு கூட்டடரும்புற்தில்
வடியுமெழூச்சி னொண்டதுஉண்டு
அடியுமேஅண்ட ஓடவில்லருந்
தடியுமேஅண்டத் தயிலத்தில்ஆட்டே. (௬௮)

ஆட்டியமைபைச் சிமிழ்தனில்வைத்து
காட்டியேதீபம் அஞ்சாநுதேளியை
வாட்டிய-வய-அவ-சிடம்-என்றுகொல்லியே
மூட்டியஉரு மூவாயிரம்ஒழிதே. (௬௯)

ஒழிட்டெடுத்தது உரைத்ததோர்சாஸ்திரம்
வாதிட்டப்படியே வளமாகக்கூட்டி
பேதிட்டபூமி பிளந்துதெரிந்திடும்
சாதிட்டம்ஆகச் சத்தியம்ஆமே. (௭௦)

சத்தியம்ஆகச் சதிராய்நினைத்திடும்
முத்திஅதாகிய மோட்சமும்உண்டு
பத்திஅதாகப் பணிந்துஇக்கருவை
நித்திராயாலும் நினைக்கஒண்ணுதே. (௭௧)

நினைத்துப்புறியினில் நிகழ்த்தஒண்ணு
சனத்தில்வெடித்திடும் தப்பாமல்உனதலை
கனத்தபொருளைக் கண்டாலும்விள்ளார்
குணத்தைஅறிந்து குறிசொல்லுவாயே. (௭௨)

சொல்லாதபேயைத் தூத்திஅகற்றிவை
நில்லாதுகாயம் நிலைக்குமோபாரு
பொல்லாதபிறவிகள் பூமியில்மெத்த
தள்ளாமல்தள்ளித் தனித்திருப்பாயே. (௭௩)

பாரோநீ தீதர்கள் பகசார்கள் இக்கரு
நேரோநீ கண்டுநின் றாடும்கித்து
வாரோநீ இக்கரு வாய்த்திமிமவேளை
தூரோநீ உள்ளே துடருவார்பாரோ. (௭௪)

துடருவார் என்று சொல்லாதே இக்கரு
படராதுலகம்பழி கொலைசெய்திமி
அடராதுமிஞ்சி அழும்புகள்செய்தால்
கடல்அதுதள்ளிக் கரைஏறுவாயே. (௭௫)

வசியம்.

கரைஏறும்அத்திரம் கட்டாகச்சொல்வேன்
மறையாமல்முன்னோர் மறைத்தார்கருவை
இறையானசூட்சம் இக்கருஅப்பா
குறையாமல்செய்தால் குணமாய்உரைத்திடே. (௭௬)

உரைக்கிறேன்வசியம் உலகம்வணங்கிடத்
தரைக்கிறேன்வெள்ளை ஆனாராழகம்
இறைக்கிறேன் தயிலம் இதமாய்எடுத்திடு
மறைக்கிறேன் சந்திரன் மையகூசேரோ.

(நாஎ)

சேருநீபுனுகுடன் சேர்த்துக்கோரோசனை
வாருநீமஞ்சள் தயிலமும்சேர்த்திடு
பாருநீபித்துடன் கருவையும்கூட்டிடு
ஆருநீநன்றாய் அரைத்துவழித்திடே.

(நாஅ)

வழித்துமேசியிழில் மையதைவைத்திடு
தெளித்துமேபூசையில் தேனியைப்போற்றிடு
கனித்துமே-வசிவ-என் கருதியேஒது
அளித்துமேஉலகம் அடிபணிந்திடுமே.

(நாக)

அடிபணிந்துன்னிடம் அடிமைகள்ஆகி
இடிபணிந்தேவல் என்னளக்கேட்பார்
வடிபணிந்தேபொருள் வழுத்துகேட்பவர்
முடிபணிந்திடுவர் முறைதெரிந்தாடே.

(நாய)

ஆக்ருஷண.

அடியஆக்ருஷண அதுகேளாங்
தேடியஅரசின் வேனாஎடுத்திடு
கூடியதயிலம் இறக்கிவடித்திடு
வாடியபித்தை வளமாய்எடுத்திடே.

(நாயக)

எடுத்ததோர்பித்தை இதமாய்அரைத்திடு
கொடுத்திடும் தயிலம் கூடவேளிட்டிடு
வெடித்ததோர்புனுகு கோரோசனைகூட்டிடு
நடித்திடற்கான சந்திரன்மெழுகே.

(நாயஉ)

மெழுகுடன்நீசன் பித்துமேகூட்டி
நழுகுறநன்றாய் அரைத்துவழித்துத்
தழுவுறும் தந்தச் சிமிழில்அடைத்திடு
ஒழுகுறப்பூசையில்-சிவகீழ்-என்றிடே.

(நாயங)

என்றிடப்பரியின் தகடதுசெய்திடு
நன்றெனஉடலின் சக்கரம்எழுதிடு
வென்றெனப்பட்டி எழுத்தைப்பதித்திடு
கன்றெனநாமமும் கருவையும்பூகிடே.

(நாயச)

பூசிட்டபூசையில் போற்றியேவைத்திடு
நேசித்ததன்உரு நேரானநூற்றெட்டி
ஆசித்தபேர்களும் அப்போதேவந்திடு
பேசிட்டமோகனம் பேசுவேன்கேளே.

(நாயரு)

மோகனம்.

கோதுமோகனம் கெட்டியதாய்விடும்
பாழ்நுடில்லை பலிப்பதுதிண்ணமே
கூழ்நுசும்பழம் சவுலமேவாங்கிடு
வேளநுஆகத் தயிலம்இறக்கிடே.

(நாடி)

இறக்கியதயிலம் இதமாய்எடுத்திடு
பறக்கிறகிரியின் பித்தைப்பகுத்தெடு
பிறக்கியசந்திரன் பித்துமேகூட்டிடு
வறக்கியமஞ்சள் தயிலமும்சேர்த்திடே.

(நாடி)

சேர்த்துமேதாரம் கோரோசனைகூட்டியே
ஆற்றமேநன்றாய் அழகாய்அரைத்திடு
பார்த்துமேபூசை பறிவாகவைத்திடு
எர்த்துமே-வங்-சிங்-கிலீம்-என்றுஒதிடே.

(நாடி)

ஒதியமையை உன்புருவத்தில்
நீதியாய்வைத்து நினைத்தபேர்சொல்லில்
ஜாதிகள்நிங்கித் தன்வசம்ஆகும்
ஆதியாங்கருவை அடக்கிவைப்பாயே.

(நாடி)

பேதனம்.

அடக்குவதென்ன பேதனம்அறிவாய்
முடக்கும்முறையை மொழிந்திடும்போது
திடக்கும்கருவைச் செப்பஒண்ணுது
மடக்கும்பேதனம்வகைஅதுகேளே.

(நாடி)

வகைஅதைக்கேளாய் வரும்கருமத்தின்
தகைஉறத்தயிலம் சமர்த்துடன்வாங்கிடு
பகைஅறக்கேசரி பித்துடன்சேர்த்திடு
நகைஅறநன்றாய் நாடிஅரைத்திடே.

(நாடி)

அரைத்திடுசந்திரன் பித்துமேகூட்டிடு
உரைத்திடுகாந்தம் ஒக்கவேவைத்திடு
நரைத்திடுநன்றாய் அரைத்துவழித்திடு
நிரைத்திடும்மேதியின் சிமிழ்தனில்வைத்திடே.

(நாடி)

வைத்திடுபூசை-மங்-சிங்-பங்-என்று
நொய்த்திடுஉருவில் நூற்றெட்டேஅஞல்
தைத்திடும்காரியத் தகட்டினில்உருவை
மைத்திடுநாமமும் மையதில்பூகிடே.

(நாடி)

பூசியேபூசை புகழ்பெறவைத்திடு
வாசியைநிறுத்தி மதிதனிஎற்றிடு
தேசியிள்குதிகாக்கால் கீழேபுதைத்திடு
தோஷிபும்ஒடித் துவண்டலைவாளே.

(நாடி)

அலைவதுநின்னம் அதையும்எடுத்திடு
அலைவதுஎக்கியம் குணமாகச்செய்திடு
நலைவதுசாம்பல் நன்றாய்எடுத்திடு
மலைவதுமீட்டலை பாலில்கவாத்திடே.

(நாஉரு)

கரைத்துமேதண்ணீரில் கலந்துகுழப்பிடு
அரைத்துமேலையைத் தறையில்விதம்பரம்
முறைத்துமேலியபுறம் என்றுவைத்திடு
நிறைத்துமேலித்தன் தனக்குநீகட்டிடே.

(நாஉசு)

கட்டிடும்போது கலவாதுபீடை
விட்டிடும்வெலியும் வெளிநிப்போவான்
தொட்டிடும்தம்பனம் சொல்லுவேன்கேளாய்
மட்டிடும்போது வகையாகத்தானே.

(நாஉஎ)

தம்பனம்.

தானானுநியன் மூலமேகொண்டுவா
பானாதயிலம் இறக்கிஎடுத்திடு
ஈனானுண்ணன் பித்தைப்பகுந்தெடு
வினானகேசரி மண்டைத்தயிலமே.

(நாஉஅ)

தயிலமும்கூட்டிச் சந்திரன்பித்துடன்
ஆயினம்காக அரைத்துஎடுத்திடு
துயில்மொழியாள் தன் துடக்கதுசுட்டு
மயல்விழிமைஎன நன்றாய்அரைத்திடே.

(நாஉக)

அரைத்துவிமிழ்தலில் அன்புடன்வைத்து
உரைத்திமிழ்சையில்-ஓம்-நம்-என்றாயிரம்
துரைத்திமிழ்உருவைச் செபம்பண்ணிவைத்திடு
மறைத்திமிழ்மண்டையின் ஓட்டில்வரைத்திடே.

(நாஉஃ)

வரைந்தஉருவில் வகையுடன்நாமம்
பரைந்தஉருவைப் பறிவாய்த்தடவியே
நிறைந்ததோர்வஸ்-துடன் நேமமாய்ப்பூசைசெய்
குறைந்ததோர்காலிக் கோவிலில்வைத்திடே.

(நாஉக)

வைத்திமிழ்மேலு வாய்பேசார்கள்
வைத்திமிழ்கால் கைநாடவும்போகா
கைத்திமிழ்பிரமை தானதுஅரும்
எய்தததோர்பின்பு எடுத்திடுவாயே.

(நாஉஉ)

எடுத்திடுமேகருவை இதமாய்க்கழுவிடு
படுத்திடுமேபாவையைத் தண்ணீரில்விட்டிடு
கோடுத்திடுஉச்சாடனத் தகடதுகட்டிவை
விடுத்திடுமேபோகும் வென்றயுவானே.

(நாஉஉ)

வெளிநிவிந்து விதிஉள்ளமட்டும்
சலியாமல்நின்று தான்வாழுவானே
பழியாகஎன்றால் பண்ணியதொழிவேக்
குழியாகமுடிக்கொண்டெரிப்பாயே.

(நாநச)

எரித்திடும்போது இறந்திடும்காயம்
பரித்திடும்சகியம் பண்ணினால்து
தறித்திடும்பாவம் தான்வந்துசுற்றும்
குறித்திடும்என்று குணமாய்எடுத்திடே.

(நாநரு)

உச்சாடனம்.

குணமாம்உச்சாடனம் கூறுவேன்கேளாய்
வனமானபேயின் குமட்டிசமுலம்
இனமானதயிலம் இறக்கிஎடுத்திடு
கனமானகாக்கையின் பித்தைஎடுத்திடே.

(நாநசு)

பித்தைஎடுத்திடு பெருநரிமண்டையின்
சத்தையும்கூடவே சந்திரன்மெழுகுவை
நத்தையும்நீசன் பித்தைஎடுத்துவை
வைத்தகைநன்றாய் அரைத்துவழித்திடே.

(நாநஎ)

வழித்துச்சிமிழ்தனில் வளமாகவைத்திடு
குழித்துமேபுசை குணமாகச்செய்துவை
அழித்திடும்பேரை அண்டோட்டுருவை
தழித்திடஆயிரம்தான் உருசெய்யே.

(நாநஅ)

செய்யடாபூசை திரமாகச்செய்தால்
உய்யடாமட்டி உரையடாஉருவைச்
செய்யடா-மங்-நங்-சங்-என்றுசாற்றிப்
பொய்யடாபோகாமல் பொருந்தியேசெய்யே.

(நாநக)

செய்தேஎடுத்திடு சீர்பேர்உடையவன்
கொய்தவன்காலில் கீழேபுதைத்துவை
நொய்தவன்ஓடி நுடங்குவான்சாம்பலில்
வைதவன்கேட்டு பதம்கொள்ளுவானே.

(நாசய)

கொள்ளுவான்என்று குறியாய்இருந்திடாய்
விள்ளுவான்வெறியில் பேய்பிடித்தவன்போல்
துள்ளுவான்சண்டி சுடிகாடுபோகத்
தள்ளுவான்வினே தான்இருக்காதே.

(நாசக)

இருக்காமல்நீதான் எடுத்திடுபுண்ணியம்
நறுக்காமல்பாவையை நற்பாலும்தண்ணீரும்
குறுக்காமல்சேர்த்துக் குணமாய்க்கழுநிடு
பருக்காமல்தம்பனத் தகடதுபோடே.

(நாசஉ)

போடவேழைசப் புரழாய்வயிரவன்
தேடவேகோயிலில் செய்ததுசேரவை
விடகூனிட்டி வெளிப்போகமாட்டான்
கூடவித்வேஷணம் குணமாகச்செய்திடே.

(நாசுந)

வித்வேஷணம்.

குணமானகங்கிலி சமுலமும்வாங்கிடு
வனமானகோரி எருவையும்சேர்த்திடு
கனமானதயிலம் கனிவாய்எடுத்திடு
பிணமானகங்கில் பிசைந்துஉணாத்திடே.

(நாசுச)

உரைத்துவழித்திடு உடன்சேருசந்திரன்
நரைத்துநாய்பித்து நஞ்சும்கொடியும்
விநாத்வன்மண்டையில் உருவைவிளைத்து
தலாத்தவன்பேரைச் சாத்திவைசக்கரம்.

(நாசுரு)

சக்கரம்சமுதிர் சாற்றிடுஉருவை
உக்கிரமாய்ஒதிடு-கதி-மதி-என்று
வச்சொமாக மகானத்தின்வைத்திடு
ஏக்கிரமதாகப் பெலியும்கொடுத்திடே.

(நாசுகா)

பெலியும்கொடுத்திடு புதைத்திடும்போது
கலியான்வெறியில் கலங்குவரன்பாரு
சலியாஅழன்று தனித்திடும்அன்றிபும்
வலிபானவெறியால் மாளுவான்பாரோ.

(நாசுஎ)

மாளுவான்என்று மனம்துணியாதே
கோள்உறும்கோபம் கொடுமைசெய்யாதே
பாழறும்பாவம் பழிகொலைக்கஞ்சி
ஏழையன்ஒன்றே எடுத்திடுபுண்ணியம்.

(நாசுஅ)

புண்ணியம்தர்னே பொருந்தநினைத்திடு
கன்னியர்க்கன்னம் கனிவாய்க்கொடுத்திடு
பண்ணியின்நெய்யில் தண்ணீரும்சேர்த்திடு
மண்ணியஉருவை மறையஅழித்திடே.

(நாசுக)

அழித்திடக்கனாத்து ஆற்றினில்விட்டிடு
ஒழித்திடமோகனத் தகடதுபோடு
செறித்திடப்பிடை விலகிமும்போது
பழித்திடஉலகில் பதிவாய்இருப்பனே.

(நாசுஉ)

மாரணம்.

இருப்பனேமாரணம் எதிராகச்செய்திடு
அருப்பனேஎட்டி சமுலமும்வாங்கிடு
குருப்பனேஅன்ன சத்தைஎடுத்திடு
வருப்பனேபித்தன் மண்டைமயச்சேர்த்திடே.

(நாசுக)

சேர்த்துத்தயிலம் திரமாய்எடுத்துவை
பார்த்துப்பிணத்தின் தயிலமும்சேர்த்துதி
கூற்றுலவன்ஆன சந்திரன்மெழுகைக்
கார்த்துஇருந்து கொடிநஞ்சும்சேர்த்திடே.

(நாடுஉ)

சேர்த்துத்தயிலம் திரமாகவிட்டனா
ஆற்றுஅலரிப் பலகையில்உருவுசெய்
முத்தவள்பெரும் முதலாளிநாமமும்
சாற்றியேஒதித் தான்பூசுஉருவிலே.

(நாடுந)

உருவினிப்புசி-ஓம்-தூம்-நடு-என்று
மருவினில்விசக்கச் சீலைமேல்வைத்திடு
பருவினிச்சுழங்கால் கொண்டதுமூடிவை
சருவினில்கள்ளி எருக்கலம்சுப்பலே.

(நாடுச)

சுப்பலாச்சுட்டுத் தூள்அதைவாதி
அப்பியேபோடில் இட்டதன்மேலே
சுப்பியே தூவிச்-சூ-சூ-சூ-என்று
தப்பியேபோட்டுத் தான்வருவாயே.

(நாடுரு)

வருவாய்பிணத்தின் வரிசைஎல்லாம்செய்
சருவமும்செய்து தான்வரும்போதில்
பரிவாகமூடிப் பழிவந்துருழும்
அறிவாகஇத்தொழில் யார்க்கும்செய்யாதே.

(நாடுசு)

செய்யாதேபாவம் செய்திடும்போது
வையாதேதொஞ்ச நாளில்எடுத்திடு
நொய்யாதேஅஷ்ட கர்மத்துக்கெல்லாம்
மெய்பானசந்திரன் மெழுகதுஆமே.

(நாடுஎ)

கற்பமுறை.

மெழுகதுகற்ப முறைஅதைக்கேளாய்
பமுதறமுட்டை ரவிவிதைவாங்கி
தமுவுறஆவின் பாலதுகூட
ஒழுகுறும்பாத்தின் ஆடதன்பாலே.

(நாடுஅ)

ஆடதன்பாலும் அரும்செவ்விளநீர்க்
கூடதுஆகக் கூட்டியேஒன்றாய்த்
தேடதுஆகச் சிறுபாண்டத்திட்டு
நாடதுரவிவிதைத் தொளாந்திரம்செய்யே.

(நாடுக)

செய்துமேமூடித் திரமாய்ளித்திடு
நொய்யதுசாமம் கொண்டதுஆனால்
பையவேவாங்கி ஆற்றைவகுளிர்
மெய்யஅரித்தரித் தோட்டைஉரித்திடே.

(நாடுய)

உரித்தகருவை ஒளிதனில்வைத்திடு
கரித்தமிழ்பத்தின்பழச் சாறுவிட்டாட்டிடு
பரித்தரவிதனில் மூன்றுநாள்வைத்திடு
செரித்தவெள்ளியின் குச்சியால்விண்டிடே. (௩௩௧)

மிண்டிவைமூன்றுநாள் கிடந்துசென்றாற்ப
பன்றியதேனில் பகரவைமூன்றுநாள்
சுண்டிப்போது சுரோணித்ததேழுவை
விண்டிடும்போது மெழுகதுஆமே. (௩௩௨)

மெழுகதுகூட மெய்முலைப்பால்ரோர்
அழுகதுகன்னி குடத்துநீர்விட்டிடு
பழதறங்கிண்டிப் பதமாய்எடுத்திடு
சமுவுறச்சத்திமுன் பூசையிலவைத்திடே. (௩௩௩)

வைத்துஎடுத்திடு வடுகனும்தேவியும்
மொத்துஇருந்திடு முன்மலைதன்னிலே
முத்தியும்பெற்று முனையிலேயின்றிடு
சத்தியமாகத் தான்இருப்பாயே. (௩௩௪)

இருப்பதுநாளில் இரவியில்மகிசேர
மருப்பதுதேசம் மனஇனம்இல்லை
கருப்பதுமன் கடக்கவேபோவான்
கிருப்பனைவிட்டுத் தெளிந்திடுமனமே. (௩௩௫)

மனமதுதேறி மாய்கையும்தள்ளி
குணமதுஆனான் கூற்றுவன்நீங்கும்
சனமதுஆசைத் தள்ளியும்போகும்
இனமதுவாய் சிதறிடும்பாரே. (௩௩௬)

வேறு.

செறிப்போம்காயம்அது இறுகிப்போகும்
சேறின்றதானுளல்லாம் வலுத்துப்போகும்
கதறிப்போம்சதைஇறுகி விந்துகட்டும்
கண்ணொளியோ சிவந்து முகம்காந்திஆகும்
புதறிப்போம்பாசவினை அகன்றுபோகும்
பங்குத்தோன்கிருபை உண்டொசியம்ஆகும்
குதறிப்போம்கூற்றுவனும் விலகிப்போவான்
கூடழிக்கும்ஐமன்னன்ற பாவம்போச்சே. (௩௩௭)

போச்சுதடாமாய்கைளன்ற பிரமைபோச்சு
பூண்டிளின்றபெண்டிளினை ஆசைபோச்சு
தேச்சுதடாபிரபஞ்சம் பொய்என்றெண்ணித்
தெளிந்துமனம்வெளியிலின்று தேறுப்பாரு
காச்சு தடா கரைகிரையும் கழிந்துபோச்சு
காந்திபுமேசோதி ஒளிசுழினைமீதில்

வாச்சுதடாவிலுருவின் மலிமைபாலே
மக்களே அருநீரில் கிருபைதானே.

(௩௬௮)

முப்புவினமார்க்கம் வழலைஎனினும்அது.

அருநீரின் கிருபையையார் அறியப்போரார்

அப்பனே தவமுநிவர் அறிந்தஉன்மை

கருநீரும்பெருநீரும் தேவநீரால்

ஜெஃமுமுதும்பெருகியதோர் நீர்தான் அப்பா

குருநீரும்அருசுநீர் குமரிநீரே

குண்டலியாம்சத்தி விவம்ஆனநீரு

பருநீரும்பிரபஞ்ச வாழ்க்கையின்பேர்

படர்ந்தநீர்சுரோணிதநீர் பாருபாளே.

(௩௬௯)

பார்புகழும்முப்பூவின் வையைச்சொல்வேன்

பராபரியும்பார்வதியும் எனக்குச்சொன்னார்

சீர்புகழும்வெள்ளைக்கல் சுன்னம்என்றே

செப்புலென்அரன்எடுத்து அமுதுகொண்டார்

நேர்புகழும்சித்தர்எல்லாம் கிருபைபெற்ற

நிரந்தரமாய்மின்றதொரு துருசுக்கல்லு

பேர்புகழும்அக்கல்லு நறுக்கிக்கொண்டு

பேசாதேபலம்பத்து எடுத்துக்கொள்ளே.

(௩௭௦)

கொள்ளுகிறஅமரிபடி எட்டுவாங்கிக்

கூடச்சேர்பூமிடே பூநீர்தானும்

விள்ளடாநான்குபலம் போட்டுநன்றாய்

விளாவிடேகலக்கிவைத்துத் தெளிவைவாங்கி

செல்லடாகல்லைஅங்கே அதிலேபோட்டுச்

செம்மையுடன்கொடுக்கவைத்துப் பதத்தில்வாங்கி

மெள்ளடாஅமரியினால் சுத்திசெய்து

மேன்மைஎன்றறவிதனிலே காயப்போடே.

(௩௭௧)

காய்ந்துநன்றாய்அதைஎடுத்து முன்போல்செய்து

கட்டாகடுப்படியே பத்துமுறைசெய்வாய்

பாய்ந்தன்னசத்தெடுத்து ரவியில்போட்டு

பக்குவமாய்த்தூள்பண்ணிப் படிஎட்டுக்கு

ஆய்ந்தவாந்நநீர்அதுதான் பதினாரும்

அப்பனேஅதை அளந்துவிட்டுபூதம்

சேர்ந்தபலம்ஒன்றதுவும் கூடப்போட்டு

சேரநன்றாய்க்கலக்கிவைத்துத் தெளிவைவாங்கே.

(௩௭௨)

தெளிவானஜலம்அதனை அடுப்பில்உறித்தித்

தீஎரித்துக்குழம்பான பதத்தில்வாங்கி

வளியாடாங்காணில் ஊற்றிநல்ல

மக்களேகடுமரநீரில் வைக்கும்போது

குழியானைப்பங்கே படரும்பாரு

சுறண்டி.எடுமுடிபடி யும் அம்பிபடி.நான்று
குழியானைப்பதனில் சகாத்துக்கொண்டு
குணமானரவிதனிலே காயப்போடே.

(௩௩௩)

போடப்பாடிப்படியே பத்துமுறைசெய்து

புகழ்பெற்ற ப்பதனை எடுத்துக்கொண்டு
நாடப்பாழுன்செய்கற் பொடியும்சேர்த்து
நன்மைஉள்ளபாளைநீர் படி.ஒண்டு.வாங்கி
கூடப்பா.கல்கி.நன்றாய்த் தெளிவெடுத்தும்
குறுகியின்றாவிதனிலே காயவைத்துச்
சாடப்பாடிப்படியே முன்றுமுறைசெய்தால்
தன்மைஉள்ளசன்மம்ஆய் இருக்கும்டாரோ.

(௩௩௪)

சன்மம்அதைக்கலவம்அதில் இட்டுக்கொண்டு

சுத்தம் உள்ளவெடிபுப்பு அஞ்ராம்காச்சல்
எண்ணம்அதில்கண்டி டைக்கு எட்டி.ஒன்று
எடுத்துமேஅதில்பாதிச் சாரம்சேரு
வண்ணம்உள்ளசினமது சாரம்இடைபோதி
மக்களேவிரமது பூரம்ஒண்டும்.

துண்ணியமையாய்ச்சினம்இடை கூடப்போட்டு

துப்புரவாய்ப்பாளைநீர் விட்டுஆட்டே.

(௩௩௫)

ஆட்டி.நன்றாய்வழித்தெடுத்து வில்லைதட்டி

அப்பனேர விதனிலே காயப்போடு

மேட்டிமையாய்த்திரியாதே வில்லைகாயந்தால்

வெண்மைஉள்ளஒட்டில்வைத்து ஒடுமுடி
தாட்டிகமாய்ச்சிலைமண் வலுவாய்ச்செய்து
தனைஎன்றமுழுப்புடத்தில் வைத்தெடுத்துச்
சூட்டியதோர்மறுபடியும் கலவத்திட்டுச்
சுரோணிதநீர்விட்டாட்டிப் புடத்தில்போடே.

(௩௩௬)

புடம்.ஆறில்லைதனை எடுத்துக்கொண்டு

பேசாமக்கலவம்அதில் பொடியேசெய்து

மடமாதிஆனகன்னிப் பழச்சார்விட்டு

மக்களேதுவளஅரைத் தெடுத்துக்கொண்டு

குடமாதிச்சிறுமடமாய் எடுத்துக்கொண்டு

கூடச்சேர்ஒருநிலங்கள் ரவியில்தானும்

ஹேடமாதிமாற்றிகின்ற பிஞ்சைவாங்கிச்

செம்மைபுடன்முப்பூவில் கொஞ்சம்போடே.

(௩௩௭)

போட்டவுடன்ரவிதனிலே வைக்கும்போது

புண்ணியனேபுஷ்டி.எல்லாம் கரைத்துபோரும்

நாட்டமுடன்செனிஅதனில் வீரம்பூரம்

நன்றாகப்பொடிசெய்து அதிலேபோட்டு

தேட்டமுடன்கொனியில் வைத்துப்பாரு
தேவிஎன்றபூரணியாள் ஐரூபையாலே
வாட்டமுடன்மேற்படரும் உப்பைவாங்கி
மறுபடியும்பீங்காலில் உலரவைவே.

(நா.அ.)

உலரவைப்பாய்இப்படியே எடுத்துக்கொண்டு
உத்தமனேபழுதிங்கள் உப்பிற்கூட
மலரவைத்தமுப்புடன் சேர்த்துக்கொண்டு
மகத்தானகன்னியிடக் குடத்துநீரால்
தளரவைத்துஅரைத்துநன்றாய் வில்லைதட்டித்
தண்மையுடன்ஒட்டினில்வைத் தோடுமுடித்
கலரவைத்துமண்ணிலே வலுவாய்ச்செய்து
கதுவாலிப்புடம்இடவே சுன்னம்ஆச்சே.

(நா.அக)

ஆச்சப்பாசுன்னம்அதை எடுத்துக்கொண்டு
அப்பனேவடுகனுக்கும் தேவிபூசை
பாச்சப்பாவஸ்துவுடன் சூத்திரவைத்து
பலகாரம்பழவகைகள் பரமன்னங்கள்
காச்சப்பாபாலமுது நைவேத்தியம்செய்து
கனமான தூபமுடன் தீபம்காட்டி
வாச்சப்பாஅகதேவி பரதேசிக்கு
வளமாகஅன்னம்இட்டு உபசாரம்செய்யே.

(நா.அஉ)

செய்துகொண்டுபெண்டுபிள்ளை மாய்கைதள்ளிச்
சின்மயமேபெரிதென்று மனதில்எண்ணிக்
கொய்துகொண்டபிரபஞ்ச மாயைஎல்லாம்
கூடழிங்கவேவந்த கூற்றுவன்தான்என்று
நொய்துகொண்டஆடலம்அது வலுக்கவேண்டி
நோக்கிமனம்ருபதமே கதிஎன்றெண்ணி
செய்துகொண்டமுப்பூவில் பணவிடைகாக்கொண்டால்
ஜெடத்திலுள்ளபிணிகள் அற்றுச் சித்தாய்ப்போமே.

( )

கேவுரிச்சுன்னம்.

சித்தானமியைபயத்தான் என்னசொல்வேன்
ஜெடம்வலுக்கும்காந்தியுமோ அதிககாந்தி
முத்தானமுப்பூவின் மார்க்கம்எல்லாம்
முறையோடேசொல்லிவைத்தேன் உத்தமராகப்
பத்தானமுப்பூவில் பணவிடைதான்எடுத்து
பாச்சலாம்அமிர்தம்விட்டுக் குழைத்துக்கொண்டு
கொத்தானகேவுரிக்கிக் கவசம்கட்டிக்
குணமானரவிதனிலே காயப்போடே.

(நா.அஉ.)

காயவைத்துஅதன்மேலே நெருப்புமுலிக்
கட்டாகத்தான்வைத்துக் கவசம்செய்து

நேயம்வைத்துமன்றிலை வலுவாய்ச்செய்து
 நேர்மை உள்ளகுக்குடத்தில் வைத்தாய் ஆனால்
 சாயம்வைத்துவெண்மையதாய் ஆகும்பாரு
 தப்பாதுவெள்ளிதனில் பத்துக்கொன்று
 நேயம்வைத்தகெழுந்தனை நந்தாய் ஆனால்
 நேர்மை உள்ளபத்துவய தாகும்பாரோ.

(நாஅந)

பாரடாசாயம் உள்ள சரக்கெல்லாம் தான்
 பண்ணுவாய்முன்போலே செய்துக்கொண்டு
 நேரடாவெள்ளிசெம்பு பித்தனையும்சயம்
 நேர்மை உள்ளவகைகண்டு கொடுத்தாய் ஆனால்
 நேரடாவயதன்கே மிகவும்காணும்
 செய்துகொண்டுதபகூறிறை வேறவேண்டிக்
 காரடாவாழ்த்தியங்கள் செய்யும்போது
 கண்மணியேழுப்பூவும் சேர்த்துப்பாரோ.

(நாஅச)

சிவஞானம்.

சேர்த்துப்பார்வையித்தியத்தில் உன்னையிஞ்சி
 ஸ்ரீகத்திலேவேறும்ஒரு மனிதர்உண்டோ
 பார்த்துப்பார் ஆண்மைரிஞ்சிப் பேசவேண்டாம்
 பாடுகிளையவன்போல் உலகத்துள்ளோ
 கார்த்துப்பார்வார்வார்மிஞ்சிப் பேசினாலும்
 கருதாதேமனம்அடங்கிக் கனிந்துப்பேசு
 கூற்றுப்பார்பிரபஞ்ச மாயைஎல்லாம்
 கூடிவரப்போற்றில்லை ஞானநிலைபெரிதே.

(நாஅரு)

ஞானம்என்றஅறிவல்லோ விவேகம்புத்தி
 நல்மனதாம்அறிவுடனே தன்மைவேண்டும்
 ஈனம்இன்றிநவகுவும் இரக்கம்வேண்டும்
 எவ்வுயிரும் தன்உயிர்என் நெண்ணவேண்டும்
 பானம்இன்றிப்பாசம்அதை அகற்றவேண்டும்
 பரமன் என்றசுவன்செயல் என்றுணரவேண்டும்
 மோனம் என்றரவிதன்னில் சார்ந்துநின்று
 முத்திபெறப்பழக்கத்தால் பூண்டுபாரோ.

(நாஅசு)

பூண்டுபார்மனதங்கே தெனியாவிட்டால்
 பொல்லாதமாயைவந்து கொல்லும்கொல்லும்
 ஆண்டிரான்சிவன்மகிமை என்றறிந்து
 அப்பனேமதிதேயப் பழக்கம்பண்ணி
 தாண்டவமாய்அங்குநின்று விளையாடும்கூத்தை
 சந்ததமுட்கிலகாமல் பிசகாமல் தான்
 தூண்டில்அல்லோதீபனினி ஜோதிகாணும்
 தூண்டாமல் தூண்டுவிது எழினி தானே.

(நாஅஎ)

சுழியான் பூரணமே சுதிஎன்றெண்ணிச்
 சுற்றிவரும்வாசியைத் தான் நிறுத்தல்செய்து
 வழியானரவிஅல்லோ விவயோகம்ஆகும்
 மக்களேவிவதிட்சை அதுகூழீட்சை
 பழியாகிின்றதடா மாயவாழ்க்கைப்
 பற்றிஅல்லோ துடர்ந்ததடா பழியும்அங்கே
 நெளியாமல்நின்றுடனே வித்தன்வித்தன்
 நிஜமானவிவயோக வாழ்க்கைதேடே.

(நாஅஅ)

விவயோகவாழ்க்கையிலே நிற்கும்போது
 தீராதபிணிகள்வரும் ஆசைபூணும்
 நவயோகம்ஆனதன்றோ பொருளின்ஆசை
 நத்துகின்றபெண்ணுசை மண்ணின்ஆசை
 தவயோகம்கெடுப்பதற்கு ஆசைமிஞ்சிச்
 சண்டாளமாயையிலே சூழன்றுநொந்து
 பவயோகம்ஆகும்இந்தக்கூடழிக்கஅந்தப்
 பற்றிநின்றஆசைஎல்லாம் அடித்துப்போக்கே.

(நாஅக)

போக்கிஅல்லோஅறிவை அங்கேரவியில்சேர
 புண்ணியனேமதிதேயப் பழக்கம்பண்ணி
 வாக்கியமாய்-வங்-என்று மதியைவாங்கி
 மகத்தானபூரணத்தில்-அங்-என்றான்
 போக்கியமுடன்-சிங்-என்று தவறிடாமல்
 உத்தமனேரவியிலின்று உறுதிஆக
 பாக்கியமேஇதுஎன்று பாசம்வைத்துப்
 பழகில்மதிதேய்ந்துரவி பிலக்கும்பாரோ.

(நாகூ)

பிலமானரவியிலின்று தேறவேண்டும்
 பேதமில்லாப்பூரணத்தில் நிறுத்தவேண்டும்
 தலமானதலம்அறிந்து சாரவேண்டும்
 சங்கையுடன்மவுனம்அதைத் தாக்கவேண்டும்
 குலமானவிவயோக வாழ்க்கைவிட்டால்
 கூடவந்துமாயைஅது இழுத்துக்கொல்லும்
 நலமானதேவிஅல்லோ ரவியிலின்று
 நாடாமல்பண்ணிவைக்கும் கூத்துதானே.

(நாகூ)

திருநடனம்.

கூத்தென்றதிருநடனக் கூத்தைப்பாரு
 கோடிரவிஒவ்வாது கண்ணோகூசும்
 சாத்தென்றசுழிமுனையில சார்ந்துநின்றால்
 சகலசவுபாக்கியமும் தானேஉண்டாம்
 மாத்தென்றஇல்லறத்தில் இருந்தால்என்ன
 மலைஏறிக்காடுகொ போனால்என்ன

வாழ்ந்தென்றவன் அங்கே கைவசமே ஆனால்
மங்கலோடு வயோகம் வரிசை ஆமே.

(ராகுட)

வரிசை என்ற பூரணமே தெய்வம் தெய்வம்
மகத்தான பூரணமே கெடு என்றெண்ணி
உரிசையுடன் பின் நவனே வித்தன் வித்தன்
யோவிய அவன்பரதேவி ஞாநிதேவி
கரிசை என்ற அண்டரண்ட பதம்குடந்து
கண்ணிவைக்குள் சுற்றிவரக் கமனம் ஒழ
கெரிசையுடன் காண்போர்க்கு இவ்வேடுபேயன்
கெறித்தப்பிச்சோன்னவனே பேயன் ஆமே.

(ராகுட)

பேயன் என்று சொல்லுவது ஆர்க்குமைந்தா
பெரிதான காமவழிச் சிக்குறோர்கள்
மாயம் என்ற மாயையிலே அழுந்துகின்ற
மனம் உள்ளோன் பேயன் என்ற பேர் உள்ளோன் ஆம்
தேயம் இன்றிச் சிவமதமே பூண்டதானால்
தெய்வம் என்று பேராசர் விவருபம் ஆர்சு
காமம் என்ற சொல் ஆர்சு கனிநம் ஆர்சு
காதாக்கள் என்றவனை நாடலாமே.

(ராகுட)

சிவராஜயோகம்.

நாடலாம் மனம் அங்கே நாடும் போது
நலமாக இன்னம் ஒரு பொருளைக்கேளாய்
தேடலாம் ஒரிதழின் தாமரையைத் தானும்
விவ்-வனவேதமர்வாசற் குள்ளே செல்ல
ஊடலாம் காள் தோறும் பழக்கம் பண்ணி
உத்தமனே உழிமுனையின் உள்ளே நின்றால்
விடலாம் மனமியும் பாசம்தள்ளும்
விவ்-வரும் அடாசோகிதின் ஐடத்தைப்பாரோ.

(ராகுட)

சோகிதின் ஐடம் அல்லோ அமிர்தவாசன்
துலங்கவே பாசம் அதை அறுத்துத் தள்ளும்
விவ்-வன் பாசம் அது அகலும் போது
விழுமடா அமிர்தாசம் மேலிககொள்ள
ஆகின்ற தேசம் அது இலகிப்போகும்
அப்பனை பிழிவி போலே மின்னும்
வாழ்வான்ற பேர் ஆர்சு மனமையுச்சு
மகத்தான பூரணத்தின் மகிமைதானே.

(ராகுட)

மகிமை என்ற அண்டம் எல்லாம் என்றும் போது
மகத்தான உச்சிமலை வளையிப்பறு
மகிமை என்ற உச்சிமலை கண்டோன் வித்தன்
மகத்தான வித்தின் தொண்டனவன் தானும்

மகிமைஎன்றபேர்உடையன் அவனைப்போலும்

மனதுருகிநின்றவர்கள் யாரும்இல்லை
மகிமைஎன்றதித்தன் அவன்யோகிதேகி
மனக்குறைகள்இல்லாத மவுனிஆமே.

(நாகு)

மவுனிஎன்றதித்தர்மேச்சும் வழிஉள்ளானை
மகிழ்ந்துகொண்டார்முனிவர் சித்தர்மகிழ்ச்சிஆக
கேவுனிஅவன்சித்தரினே அவனைப்போலும்
கேள்விஎங்கும்மேட்டதில்லை திரமோமெத்த
பவனிஎன்றஉலகம்எல்லாம் நிமைக்கும்முன்னே
பருந்தோடி அவன்வருவான் பகர்ந்தபிள்ளை
பவனிதனில்வளர்ப்போர்கள் மிகப்பெற்றோர்கள்
பார்க்கஎன்புறஉலகதனில் கண்டிலேனே.

(நாகு)

கண்டிலேன்சித்தர்களில் முனிவர் தன்னில்
தயிலாசவர்க்கம்அதில் அநந்தம்கோடி
விண்டிலேன் அண்டம்வளாச் சுற்றிப்பார்த்து
மெய்ஞ்ஞானபோதம்அதை விரும்பினோர்கள்
மண்டிலேன்கண்டதில்லை எனக்குரசன்
மதிமுனிர்ச்சொல்லிலைத்த வார்த்தைஅப்பா
பண்மேபோய்தவமகிமை பெற்றபேர்கள்
பரிவாகத்தான் இருந்து வாழ்வார்பாரோ.

(நாகு)

வாழுவதுபூரணத்தை நம்பினோர்கள்
மகத்தானரன்யைவிடா இருந்தபேர்கள்
நீளுவதுகாயகற்பம் கொண்டபேர்கள்
மஞ்சரிநின்றபிரமநிலை கண்டபேர்கள்
மாளுவதுஒருபோதும் இல்லைஇல்லை
மகத்தானதே தரிஎன்ற குறிஞாளறி
ஆளுவதுதிண்ணம்அது சிவனும்சொன்னார்
அப்பனைகற்பம்அதை அறிநிப்பேனே.

(உரு)

கற்பம்உன்றால்அற்பம்அல்ல மதனப்பூடு
கண்டுகொண்டபரதேகி வாகிதேகி
உற்பனமாய்ச்சொல்லிலைத்தேன் உலகம்தன்னில்
உத்தமர்க்குஞ்சாகாமல் இருக்கஎன்று
விற்பனவிவேகம்உள்ளோர் தம்மைக்கண்டு
மேதினியில்நிள்ளாமல் அடக்கம்செய்து
சர்ப்பனைகள் செய்யாமல் பூடுவாங்கித்
தண்ணுமள்ளமதிதனிலே சார்வாய்ச்செய்யே.

(உரு)

அகாரஉகாரமகாரகற்பம்.

சூர்வானஅகாரம்அதைப் பூசைபண்ணு
சங்கையுடன்அண்டொன்று சென்றபின்பு

ஓர்வானகாரம்அதை ஆண்டுகொண்டு
உத்தமனேமகாரம்அதை ஆண்டுகொள்ளு
சேர்வானமுன்றையுமே ஒன்றாய்ச்சேர்த்துச்
செவ்வையுடன்சுத்திபண்ணித் திட்டைபத்துத்
தீர்வானதிட்டைபத்து முடிந்ததானால்
செலுத்தடாஆண்டொன்று திரமாய்த்தானே. (உாஉ)

திரமாகஆண்டொன்று தீர்ந்ததானால்
சேரடாகடைசரக்கு வீரம்பூரம்
மரமாகக்கெந்தியுடன் லிங்கம்சேரு
உத்தமனேஅரிதாரம் ஒரிடையேகொண்டு
வரமானமுன்கருவில் சமனாய்க்கொண்டு
மக்களோவெடியுப்பு சினம்சாரம்
பரமானமுன்சேர்த்த இடையாய்க்கூட்டு
பாங்காகப்பசளைநீர் விட்டுஆட்டே. (உாங)

ஆட்டியேவழித்துருட்டி வட்டுபண்ணி
அப்பனேரவிதனிலே காயப்போட்டு
திட்டியேஓட்டிவ்வைத்து ஒதிமுடிச்
செவ்வையுடன்மண்சிலை ஏழும்செய்து
வாட்டியேமுழுப்புடமாய் வைத்தெடுத்து
மக்களேமறுபடியும் கவவத்திட்டு
முட்டியேஅமிர்ந்தது விட்டேஆட்டி
முன்போலப்புடத்தினிவ்வைத் தெடுத்திடாயே. - (உாச)

எடுத்துமேகலவமதில் பொடித்துக்கொண்டு
என்மகனேகிவந்தகன்னிப் பாலவிட்டு
அடுத்துமேஅரைத்துநன்றாய்ப் பில்லைதட்டி
அப்பனேமுன்போலப் புடத்திப்போடு
கடுத்தமேபுடம்அறி எடுத்துமைந்தா
கலவம்அதில்முன்போலும் பொடித்துக்கொண்டு
சொடுத்துமேகுடத்துநீர் விட்டேஆட்டித்
துவளநாத்துவில்லைதட்டிக் காயப்போடே. (உாரு)

போடெடுத்துப்புடம்தனிலே வைத்துப்பாரு
புண்ணியளேபூப்போலே மலர்ந்துநிற்கும்
ஆடெடுத்தகள்ளனைப்போல் தேகபிலை
அகலுமடாவாததேத்தம் அறிந்துக்கொள்ளு
தோடெடுத்துப்பூண்டசத்தி எனக்குச்சொன்னாள்
சொல்லிவைத்தேன்உலகதனில் பிழைக்கவேண்டி
கூடெடுத்துக்கற்பமதைப் பின்னேகொள்ளு
குருபூசைவெபூசை குணமாய்ச்செய்யே. (உாகு)

செய்துமேசத்தியிடப் பூரையெய்து
 மிரமாளசத்தர்பதம் பணிந்துக்கொண்டு
 செய்துமேமாதாவைப் பணிந்துக்கொண்டு
 என்மகனே அகதேசிக் கன்னம்நந்து
 மொய்துமோனியைநம்பிச் சுழினைநின்று
 மோட்சகாரணஞட்சம் அதுதான்என்று
 நொய்துமேஎனத்தாயைப் போற்றிசெய்து
 நோக்காடப்பணினிடைதான் கொண்டுதேறே. (உளஎ)

தேறுவதுஆண்டொன்று சென்றதானால்
 திராதவல்பினியும் தீர்த்தேபோகும்
 ஆறுவதுபெண்ணரவும் கடித்ததானால்
 ஆழிந்துநிமிர்உன்ஜடலம் நித்தியம்சொல்வேன்
 நிறுவதுஅளிழ்கமது நிலைத்ததானால்
 மிதமாகஇருக்காதே கனியின்பாகம்
 சேருவதுவகையாகச் சேர்த்துக்கொண்டு
 தின்னுவார்காயாதி கற்பம்ஆச்சே. (உளஅ)

ஆச்சப்பா அவமிருந்து எங்கேபோச்சு
 அப்பனேரமன்னன் பினிதான்எங்கே
 நீச்சப்பாநிலையாத வாறிகட்டும்
 நிலையாதஅடிர்தரகம் பொங்கிவிடும்
 வாச்சப்பாவாஅவன் குடியும்ஆச்சு
 மகத்தானசித்தன்என்ற பேரும்ஆச்சு
 போச்சப்பாஉலகம்என்ற வாழ்க்கைபோச்சு
 புத்தியால் தாய்பதத்தைப் போற்றிசெய்யே. (உளக)

பொன்முசுட்டை.

போற்றுவதுபொன்முசுட்டை மகிமைகளாய்
 புண்ணியனேமானிடர்காய் மனம்இரங்கி
 நாற்றிகையும்நீர்த்திபெற்ற மதனப்பூடை
 நாடதனில்தேடியே நன்றாய்ப்பார்த்துக்
 கார்த்துமேநீஇருந்து வருஷகாலம்
 சுழித்துமெள்ளஉறவாடிப் பூவைவாங்கி
 தேற்றியேபூவதனைப் பதனம்பண்ணித்
 தெளியவைத்துச்சொவில அடக்கம்செய்யே. (உளஓ)

செய்துகொண்டுஅம்மரத்தின் கனியைவாங்கித்
 திடமானஅகாரம்அதில் பூசிர்போட்டு
 நொய்துகொண்டுபோவதற்கு வீரம்பூரம்
 நோக்காடஅதின்உள்ளே நுணுகிப்போட்டு

பைதுகொண்டகவிஅருளைப் பத்துமுறைச் சத்தி
பாங்காகச் செய்துகொண்டு புதனட்பண்ணி
கைதுகொண்டாவி முகத்தில் நவநாளும்தான்
மன்றாகக்காய்க்கபதம் கண்டிதேதே.

(௨௩௩௧)

தேவவதம்அரிதுரிமை யாககின்று
திடமாகக்காய்க்கபதம் எடுத்துக்கொண்டு
ஏறுவதுமதளரதிஜலத்தைநிர்மி
என்மகனேவிண்டிப்பார் உப்பாய்ந்திக்கும்
கூறுவதுபாட்டினை முழுவூர்த்தேதன்னாக்
குழையவைத்துஅமரிதனில் மரியுமேர்த்து
மீறுவதுபுதுக்குடத்தில் தண்ணிர்நிர்மி
மீறும்நவநாள் தான் மனியில்வையே.

(௨௩௩௨)

வைத்துதான்விமழுடன் பூரம்சேரு
மைத்தனேகெய்யியுடன் துரிசுவெள்ளை
மெய்த்தகொருதங்கமது சரியாய்க்கொண்டு
மீறும்மலிஷ்டைக்கு அண்டப்பூநீர்
கொய்த்துமேருடத்துநீர் விட்டேஆட்டிக்
குழையவைத்துவிட்பண்ணி மனியில்வைத்து
வைத்துமேமுழப்புடத்தில் வைத்தெடுத்து
கன்றாகமுன்குருவில் நாலில்லன்மசேரே.

(௨௩௩௩)

சேர்த்தவைத்துக்குடத்துநீர் விட்டேஆட்டிக்
செம்மைபுடன்வழித்தெடுத்து வட்டுபண்ணி
சேத்தியுடன்காய்க்கதென்பு முழப்புடத்தில்வைத்து
நெறிதப்பிச்செய்யாதே குருவைமறவாதே
பார்த்திபனேநெமிஷ்டை தன்னையறவாதே
பரிவாகத்தான்அறிந்து ஒருவர்அறிபாமல்
கார்த்திருந்துருமுடிக்கும் காலம்பார்த்துக்
கருணைவளர்பூரணத்தில் கருவைக்கிண்டே.

(௨௩௩௪)

மதியண்டக்கரு.

கிண்டிவைத்துக்குருபூசை வைத்துப்போற்றிக்
கிணைசனிடப்பூசைசெய்து வடுகன்பூசை
அண்டம்எல்லாம்படைத்து நின்றசத்தியூசை
அன்பாகச்செய்துகொண்டு அருளைப்போற்று
கண்டதொருசாஸ்திரத்தின் பாடல்கண்டு
கருவைஅங்கேஅனுஅளவு நீட்டிப்பாரு
தொண்டுபண்ணும்வாதமோடு வயித்தியம்எல்லாம்
துலியாதநேர்ப்கள்எல்லாம் துலித்துபோமே.

(௨௩௩௫)

போமேதான் உலகு, தனில் பிணி புறம் ன் னிடா
 போன் னினையும் கரு அது தான் புனித கற்பம்
 வேமேதான் கமனரசுக் குளிகை செய்யும்
 வேணபடி வர வி. அது நில்லியில் நிற்கும்
 தேமேதான் தேகம். அது இறுகிப் போரும்
 சிவந்த மேகா ஹமடா நவாதிகைகள் மாரும்
 கோமேதான் மதியினிட அண்டம் வரங்கித்
 குழையவைக்கப் பூரம் அது கூடச் சேரே.

(உா. ௨௧)

சேரடாமாதாந்த நீரும் சேரு
 சிவந்தான் னித்தியைகள் அதில் ஏழும் சேரு
 ஆரடா அறிவார்கள் மும்மூர்த்தி ஆன
 அதிதம் என்ற பொருள் அதனை அழைத்தப் பாரு
 ஏரடா பூரணத்தைக் கூடச் சேரு
 என்மகனே ஏரண்டத் தயிலத் தாட்டிக்
 காரடா சத்தியைத் தான் பூசை பண்ணிக்
 கருவான தொழிகள் எல்லாம் தொட்டு ஆட்டே.

(உா. ௨௨)

முப்புசேர்மானம்.

ஆடுவாய்க் கரிசனத்தின் கரு இதாகும்
 அப்பனென்ற பிழிவிடக் கரு இதாகும்
 தேடுவாய் வகிசரத்தின் கரு இதாகும்
 ஜெகஜ்ஜரலம் ஆடுகிற கரு இதாகும்
 கூடுவாய் அஷ்டகர்மச். கரு இதாகும்
 குவலயத்தின்பசாசு முதல் வசியம் ஆகும்
 நாடுவாய் எத்தொழிலும் இக்கருவை விட்டால்
 நன்மை இல்லை பலியாது கருவு நன்றே.

(உா. ௨௩)

நன்றென்ற முப்பது தான் முடிக்கும் மார்க்கம்
 நான் வெளியாய்ப் புலம்பி வைத்தேன் மனிதர்க்காகச்
 சென்றென்ற பேரண்டம் கொண்டு வந்து
 சிறிசாக இதை நறுக்கி எடுத்துக்கொண்டு
 மன்றென்ற ஊசிரீர் எனும் நீர்தன்னில்
 மக்களே அண்டம் என்ற பூநீர் போட்டு
 குன்றென்ற பூநீர்த் துடிப் பூநீர் தானும்
 கொண்டிவந்து அதில்கலக்கித் தெளிவை வரங்கே.

(உா. ௨௪)

வாங்கியே அண்டத்தை அதிலே போட்டு
 மக்களே கொதிக்கவைத் தெடுத்துக்கொண்டு
 தூங்கியே திரியாதே ஊசிரீர்
 துப்பறவே நழுவி அதைக் காயப் போட்டு

பாங்கியே அண்டம் அதை எடுத்துவைத்துப்

பாங்காக அண்டம் என்ற பூநீர்த்தேடி

பாங்கியே கொண்டுவந்து ஊடுநீரில்

எட்டில் ஒரு பாண்டத்தில் கலக்கிவையே.

(௨௨௦)

வைத்திடுவாய் மூன்று நாள் சென்ற பின்பு

மக்களே தான் இதனால் தெளிவைவாங்கி

வைத்திடுவாய் அடிப்பேற்றித் தீயை மூட்டி

நன்றாகக் குழம்புபோல் பருவம்பார்த்து

மெய்த் துடுவாய் பிங்கானில் இருத்துக்கொண்டு

மேன்மை உள்ள விதனிலே வைத்துப்பாரு

பொய்த்துடாதுப்பாக உறைந்திருக்கும்

புண்ணியனே இப்படியே பத்து முறை செய்யே.

(௨௨௧)

செய்த உபபாடுத்து மே பதனம்பண்ணு

செவ்வை உள்ளிற் பசளை நீருவாங்கிக்

கொய்த முடன் பூமி யிட பூநீர்தன்னைக்

கொண்டுவந்து அதில் கலக்கித் தெனியவைத்து

வைத முடன் தெனியவை அங்கே காயவைத்து

மக்களே உப்பெடுத்து மூன்றும் ஒன்றாய்

நெய்த முடன் சரியிடையாய் எடுத்துக்கொண்டு

நேர்மை உள்ள கலவத்தில் இட்டிடாயே.

(௨௨௨)

இட்டு மே பசளையிட நீராவார்த்து

என்மகனே வழுவழப்பு காணும் மட்டும்

தொட்டு மே அரைத்து நன்றாய் வழித்து ருட்டி

துவள் அறவே காய்ந்த பதம் தன்னிஸ்தானும்

பொட்டு மே கெஜப்புடத்தில் நீறிப்போகும்

புண்ணியனே அதை எடுத்து கலவத்திட்டு

நட்டு மே சினமொடு சாரம்சேரு

நன்மை புடன் வெடியுப்பு இடைக்கிடைசேர்ப்பாயே. (௨௨௩)

சேரேநீற்று பசளைச் சாறுவிட்டு

செவ்வையாய்த்தான் அரைத்து வட்டுப் பண்ணி

பாரேநீர விதனிலே காயவைத்துப்

பண்பான ஒட்டில் வைத்து ஒடுமூடி

நேரேநீசிலே மண்ணும் நன்றாய்ச்செய்து

நேமசிஷ்டைமறவாமல் புடத்தில் போடு

கூரேநீ அதை எடுத்து வைத்துக்கொண்டு

குணமான விதமுடன் பூரம்சேரே.

(௨௨௪)

சேரப்பாவில்லைசண்ட இடைக்குத்தானும்
 ஜெயமானரவிஜேம் நாலில்லுன்று
 கூரப்பாருடத்துநீர் விட்டேஆட்டிக்
 கூர்மையுடன்அரைத்துருட்டி வட்டுபண்ணி
 நேரப்பாபுடம்அதிலே வைத்துப்போடு
 நிறும்உள்ளமாதாவை வணங்கிநிலு
 ஆரப்பா அறிவார்கள் முப்பூதன்னை
 அருமைஉள்ளித்தனவன் அறிவான்பாரோ. (உஉடு)

இரவிமெழுகு.

அறிவானமுப்பூவைப் பதனம்பண்ணி.
 அப்பனேஆண்டொன்றின் அண்டம்வாங்கிக்
 குறிபானஅண்டத்தின் இடையேபூரம்
 கூட்டிவைக்கரவிதனிலே மெழுகும்ஆகும்
 சரியானநவநாள் தான் வைத்தெடுப்பாய்
 தங்கம்என்றசிமிழாதல் தந்தமாதல்
 மறியானிமிழ்தனிலே அடக்கம்பண்ணி
 மைந்தனேதேவிமுன்பு வைத்துப்போற்றே. (உஉ௬)

போற்றுவாய்குருபூசை மண்டலந்தான்அப்பா
 பூண்டுசென்றபோதல்லோ குருவதாச்சு -
 மாற்றுவாய்முப்புவைநீ பதனம்பண்ணு
 மக்களேமெழுகுவெகு பதனம்சொன்னேன்
 காற்றுமேல்பிதந்தபுத்தி யாகநின்றால்
 காணாமல்மறைப்புமையைப் போட்டுக்கொண்டு
 சேர்த்துமேசித்தர்வந்து சேராஞ்செய்து
 திரவியம்போலஇக்குருவைத் திருடுவாரோ. (உஉ௭)

திருடுவார்உனக்கும் உபகாரம்செய்வார்
 செம்மையுடன்கேட்டதெல்லாம் ஈவார்பாரு
 வருகுவார்உனக்குநல்ல வாக்களிப்பார்
 மக்களேசுற்பம்உண்ண வுழியும்சொல்வார்
 பருகுவார்நல்லபிள்ளை யாகக்கூடப்
 பதிலாகஅழைத்துப்போய்ப் பதியில்வைப்பார்
 கிருகுவார்அவர்கள்பதம் போற்றிசெய்து
 கேட்டதெல்லாம்தான்கொடுத்து தொண்டிபண்ணே. (உஉ௮)

மதிமெழுகு.

தொண்டிபண்ணு அவர்கள்மனம் நோகொண்ணுது
 சுந்திரனேஎன்னுடைய மகளேஜயா
 வண்டுபோல்மறுஜேநம்ம் ஆவதற்கு
 வகைகளாய்ப்ச்சைசுற் பூரம்ஒன்று

கொண்டிபோங்கோரோஜனை குங்குமப்பூ

கோதைகொள்ளும்ஜாதிக்காய் ஜாதிரத்தரி
விண்டுபோங்கிராம்புடனே எலம்கூட்டி.

விதமானமாவிலிங்கம் உரமுகூட்டே.

(௨௨௬)

கூட்டியேசஸ்தா ரி மந்தரஸ்தாரம்

கோதையடாகன்னின்று அஞ்சார்திங்கள்
காட்டியேசன்னிமிடச் சரோணிதாராம்பு

நலமானகொடி கஞ்சு மாஷுத்தேர்த்து
வாட்டியேஅண்டொன்றில் மாண்டஅண்டம்

மக்களே அண்டம்என்ற பூர்த்தானும்

மாட்டியேஅமரியுப்பு பூநிராதம்

மைந்தனேஒரிடையாய் எடுத்துக்கொள்ளே.

(௨௨௭)

கொள்ளடா அயப்பொடியும் சரத்தர்லிங்கம்

கோதையிடநாதம்அதில் கெத்திதேரு

விள்ளடா அரிதாரம் விரம்பூரம்

விதமானமனோகிரையும் வெடியுப்புதாரம்

தள்ளடாசினமொகி சாக்கெல்லாம்தான்

தான்அரைப்பாய்பசனைநீர் விட்டுநன்றாய்

துள்ளடா அரைத்துருட்டி வட்டுபண்ணித்

துப்பரவாய்ஒட்டிஎலவத்தி சூரிமுடே.

(௨௨௮)

முடியேசிலமன்றான் வலுவாய் ரெய்து

முழப்புடத்தில்லைத்துமுன்பாம் சரக்கில்சேரு

வாடியேதிரியாதே மனம்சோம்பாதே

மக்களே சிவவேம்பின் தழிலம்விட்டு

காடியேஅரைநன்றாய் நான்குஜாமம்

நயம்பெறவேஅரைத்தபின்பு சொல்லக்கேளாய்

குடியேசபோணிதரீர் விட்டுஆட்டித்

துவள அரைநாஜாமம் குடத்தானீரே.

(௨௨௯)

நிரானகுடத்தரீர் விட்டுஆட்டி

நிமகனேமுப்பூவும் நூற்றுக்கொன்று

கூரான அண்டம்என்ற மெழுகிந்தானும்

கொடுத்திட்டுபிரத்துக் கொன்றேஅப்பா

வாரான அண்டொன்றில் மாண்டபிண்டம்

வாகையாகத்தயிலம்அது செய்துக்கொண்டு

சூனஇத்தயிலம் விட்டுஆட்டித்

தேவின் நமனோமணியைப் பூசைசெய்யே.

(௨௩௦)

பூசையிலேவைத்தெடுத்து ருருவைப்போற்றி
புண்ணியனே அகதேசி பாதேவிக் கன்னம்
பேசையிலே தான்கொடுத்து சிவனைப்போற்றிப்
பெருமை உள்ள மெழுக்தனின்குன்றிலெண்ணு
ஆசையிலே விழு காதே மண்டலம் தான்
அப்பனே அழியாது ஆயசென்றும்
வேசையிலே ஆசைகொண்ட பசல்களுக்கு
விள்ளாதே தோஷம்வரும் வேதம்பாரோ.

(உருசு)

பாரடா இரண்டாண்டின் அண்டம் என்றால்
பருதில்லை மூன்றும் ஒரு அஞ்சுக்குள்ளே
சேரடாகற்பம் அது ஆகும் பாரு
திடம் இல்லைப்பதினாறு ஆண்டிமட்டும்
கூரடா இவ்விதமாய்ச் செய்து உண்ணக்
குறையாத ஆண்டுகள் தான் குறைந்துபோகும்
மாரடாமற்ற அண்டம் மைப்போக்காகும்
மாரணமாம்கற்பத்திற்காகாதன்றே.

(உருரு)

ஆகாது சந்திரனும் சூரியனும் ஆகும்
அப்பனே சந்திரன் தான் ஐஞ்ஞாறுண்டு
போகாது சூரியனே ஆயிரம் தான் உண்டு
போகமுநிப்பிள்ளைகளும் உண்டகற்பம்
வேகாதமற்றும்கூட ரிஷிகள்கித்தர்
விரும்பியதோர்கற்பம் இது சத்தியமாய்ச்சொன்னேன்
யோகாதிசெய்ப்பவர்கட் கிந்தகற்பம்
உத்தமனே கிட்டிமற்றேரர்க் கில்லைத்தானே.

(உருசு)

இல்லையடா பரிபாலஷ் இதுபோல் சொல்லும்
என்மகனே இந்தநூற்கள் இல்லாவிட்டால்
சள்ளையடா சாஸ்திரங்கள் பார்த்துப்பார்த்துத்
தயங்குவதே அல்லாது சரிவராது
சொள்ளையடா இந்தநூல் கிடைத்தபேர்க்குக்
குறிதெரியும் நெறிதெரியும் கூர்மைதோன்றும்
பிள்ளைகளே உங்கள் புத்தி மயங்கிடாதீர்
பெருநூலைப்பார்த்தலைந்தால் பிசகுதானே.

(உருஎ)

சித்தமகிமை.

பிசகாது நந்திரான் முந்தானாகப்
பேசுகிட்டேன் வெளிதோன்றப் பேசாதெல்லாம்
தசகாது தயிர்கடைந்து நெய்எடுத்தத்
தன்மையைப்போல் காணுமடா கருக்கன் எல்லாம்

பிரகாசமன்குரங்ஙின் கொட்டில்லிச்சிப்
பிரபஞ்சம்மெய்ளனத்தான் பிரமிக்காது
வசமாகநான்றோன்ன படியேசெய்து
மக்களேகற்பம்உண்டு மித்தில்சேரோ.

(உருஅ)

சோடாகந்தியிள்ளை என்றுசொன்னால்
ஒபம்பெற்றித்தீதர்களும் உபசரிப்பார்
வாரடாஅருமருத்தி வார்த்தையாடி
மக்களேபுகழ் மார்க்கம்சொல்லி
சுடாடாவுழிஅறையும் நன்றாய்ச்சொல்லிக்
கூடவேசேர்ந்துறவு கொண்டுமின்னும்
ஏறடாஅறையுந்நீது ஏறும்போது
என்மக்களேநாம்உனக்கு இதைச்சொல்வோமே.

(உருக)

சொல்லுவோம்மித்தரிட மகிமைஎல்லாம்
சுட்டிவைப்போம்விவரிருபை தோன்றிப்போகும்
வெல்லுவோம்மித்தர்களும் அழைத்துக்கொள்வார்
வெகுநேரடிக்காலமட்டும் இருந்துவாழ்வார்
கல்லுவோம்உன்தேசம் அழிவதில்லைக்
காணலாம்அதிகபயங்கள் தோன்றும்பட்டும்
மல்லுவோம்என்பின்னை ஆனால்மக்கள்
மகத்தானமித்தரிட மகிமைதானே.

(உசுஅ)

மகிமைகொண்டமித்தரிலே சேர்ந்துக்கொண்டு
வாழலாட்கோடியும் வாழ்ந்திருந்து
நினைக்கொண்டபரத்தினிடக் கிருபைகூர்ந்து
நயவாய்மலைதோறும் வாசமாகி
சகிமைகொண்டசாம்பரியாள் வார்த்தைசொல்லத்
தான்கேட்டுத்தேவரிஷி காணும்ஆகி
முயிமைகொண்டதேவசபை வாசமாகி
முத்திபெற்றுப்பாதேசி ஆவாய்பாரோ.

(உசுக)

பாதேசிசொற்றசொல்லும் அப்போதாச்சு
பாசம்உன்கையிலாசந் திகோகம்ஆச்சு
பித்தேதிஆனபதி மித்தேதுப்போச்சு
நிராமயமாய்கின்றபொருள் நிதான்ஆச்சு
குமரேசுகூற்றன்னன்ற மாயைபோச்சுக்
கூட்டில்லிப்பாடும்ஐந்தும் குணமாய்ப்போச்சு
இரதேசநீஆச்சு இகபரம்தான்ஆச்சு
இருந்துவிளையாடுகின்ற சித்தன்ஆச்சே.

(உசுஉ)

சித்தன்என்றபேர்வரவே வெகுநாள்சொல்லும்
 ஹேடம்இருந்தாகற்பம்இது தெளிந்துபாரு
 முத்தன்என்றகரயாதி கற்பம்கொள்ள
 முடியாமல்வெகுபேர்கள் இறந்துபோனார்
 கத்தன்என்றநிதிவேண்டும் கருத்துவேண்டும்
 கருணைவாய்க்கேகா ஹுதற்குக் கருணைவேண்டும்
 புத்தன்என்றமாய்கைதனில் சிக்கிநோர்கள்
 புதுப்பாணைசப்போலாம் புனியில்தானே.

(உசக)

புனிதனிலேஉள்ளவர்கள் கோடிக்கொன்று
 புண்ணியமேசெய்தவர்க்குக் கருவுதேதான்றும்
 தனிதனிலேமடுமைபெற்ற சித்தர்பாதம்
 தான்கண்டுதொழுதுமிக வணக்கம்செய்து
 கவிதனிலேஉள்ளதொரு பொருளும்சொல்லிக்
 கைபாகம்செய்பாகம் கருத்தும்சொல்லிப்
 பனிதனிலேபிரபஞ்ச மாயைநீங்கப்
 பரத்தினிடங்கேசொல்லிப் பானிப்பாரே.

(உசச)

பானிப்பார்என்கனே என்றுசொல்லிப்
 பதஞ்சலியாள்மகிழ்ந்துபெற்ற மகனேஎன்று
 தானிப்பார்அருகிருத்தி முத்தம்இட்டுத்
 தமிழ்உரைத்தகவிதனக்குப் பயனும்சொல்லி
 கோலிப்பார்புத்திவர ஞானம்சொல்லிக்
 குலாவிவரக்கமனத்தின் குறியும்சொல்லி
 ஆளிப்பார்அதுக்கிரகப் பேரும்இட்டு
 அப்போதுகாஷாயம் அருள்செய்வாரே.

(உசரு)

காஷாயம்கொடுத்துநந்தி பிள்ளைஎன்று
 கண்மணியேஎன்கனே வாஎன்றேதான்
 ஆயாசம்திருதற்குக் கனியும்நந்து
 அழைத்துப்போய்ஐயர்பதம் பணியச்சொல்லி
 வாயாறப்பேரும்இட்டு வண்மைசொல்லி
 வசனித்தேசிற்சபையிஸ் வருகச்சொல்லி
 தாயானமனோம்ணியாள் முத்தம்இட்டுத்
 தன்வசமாம்இனம்தனிலே தான்சேர்ப்பாரே.

(உசகூ)

தான்சேர்ந்தபோதல்லோ சித்தன்ஆச்சு
 சங்கைகெட்டமாடதுவோ சித்தன்ஆவான்
 வான்சேர்ந்தபோதல்லோ பிறன்அற்று
 மாய்கைஎன்றபிரபஞ்ச வாழ்க்கைஅற்று

கோன்சேர்ந்தபோதல்லோ நித்தர்கூட்டம்
கூடி விளையாடுதற் குப் போதற்கொண்டு
வான்சேர்ந்தபோதல்லோ மாய்கைபோச்சு
மக்களேகித்தன்னன்று வசனிப்பாரோ.

(உசௌ)

வசனிப்பார்புவிதனிலே உள்ளபேர்கள்
வந்ததித்தாழினைவணங்கித் தெண்டன்செய்து
ஞாணிப்பார்அவர்கள். நனாகாதப்பா
கோதையர்கள்ஆசையிலேமயங்குவோர்கள்
நிசனிப்பார்மனக்குவரு மானம்என்ன
நீக்கியேழும்பென்று நினைவில்லிலு
வசனிப்பார்சோடித்தார் மாண்டாரென்று
வஞ்சகங்கள்பிரபஞ்சம் சொல்லும்பாரோ.

(உசஅ)

வினைச்சேர்க்கும்இயல்பு.

சொல்லுவதுகேட்டிலையோ மகனேஎன்ன
ஞாயகபடானகலியுத்தின்வாழ்க்கை
வெல்லுவதுகோடியிலே ஒருவன்உண்டு
வேகாந்தக்கல்கிடல் மிகுந்தசித்தன்
கொல்லுவதுபாசம்விடும் கூற்றும்பெண்டிர்
குறந்தைசுற்றம்பொன்னுசை மண்ணின்ஆசை
தன்னுவதுகோடியிலே ஒருவன்உண்டு
தன்மையுள்ளபிள்ளைஅதன் நழைந்துச்சேரோ.

(உசக)

சேர்த்ததனால்உனக்குஒரு பிள்ளைஆச்சு
இரப்பதித்தும்சித்தினிட மகிமைசொல்லி
நேத்திரம்போல்தானினைத்து உளாறுதற்கு
நிருசிகற்பம்ஆம்பொருளை நெஞ்சில்வைத்து
சாத்கிரத்தின்வினயம்எல்லாம் சரியாப்ச்சொல்லி
சஞ்சாரசமாதியிட வழியும்சொல்லி
பாத்கிரம்என்றெண்ணி அல்லோமவுனகிட்சைப்
பதியாகும்இருதயத்தில் பதியச்சொல்லே.

(உரும)

பதியமனம்இல்லாட்டால் அகலத்தள்ளு
பஞ்சமாபாளிஎன்று அடித்துப்போடு
கெதிஉனக்குஇல்லைஎன்று விதியைச்சாடி
கேட்டதற்குத்தெனவே கிருபைசெய்து
சதிஉனக்கும்திஇல்லாப் பிள்ளைஎன்று
தள்ளிவிட்டுநீஒதுங்கித் தானேசெல்லு
மதிஅவற்குவருமானால் அழைத்துக்கொள்ளு
மக்களேபிரபஞ்ச மாண்பொய்யே.

(உருக)

மெய்யென்னுளண்ணமல் பூதவத்திற்
 போராட்டத்துறில் உடலம் நினைப்பதில்லை
 மெய்யென்னுளவாசிலயத்தான் விரும்புகின்ற
 மெய்யுஞ்ஞானபோதம் உற்று கற்பிக்கொள்ளு
 களென்னுளவாம்பலியாள் கிருபைதன்னைச்
 சாராமல் உடலம் அது தளர்ந்துப்போனால்
 வைவன்மறுபிறப்பில் சித்திச்சேர்ந்து
 வாழ்வதுதான் பொய்யென்று அரன்சொன்னோர். (௨௫௨)

வேறு.

அரன்சொன்னசொல்லை அன்பாக எண்ணிப்
 பரமசேர்ந்தவித்தர் பலவிதம்சொன்னார்
 சரமசேர்ந்தகரு சத்தியமாய்ச்சொன்னேன்
 உரமசேர்ந்தகருவென் றொளித்தார்கள் வித்தர். (௨௫௩)

ஒளித்தகருவை ஒளியாமல்நானே
 அளித்தபொருளை அறிவுறச்சொன்னேன்
 பழித்தரிஷிகள் பாடியநூல்கள்
 கழித்தமறைப்பைக் கண்டிடுவாயே. (௨௫௪)

கண்டிடச்சொன்ன கருமறைப்பெல்லாம்
 விண்டிடயானும் வெளிதோன்றச்சொன்னேன்
 பண்டிடமுனிவர் பலவிதம்ஆகக்
 கொண்டிடச்சொன்ன குறிஅறிவாயே. (௨௫௫)

நூலுக்குச்சாபம்.

குறியும்அறியக் குணக்கற்றநூலை
 நெறிநவறாமல்நேசம் அடையவே
 தெரியத்தனியே ஜெகதில்ஒருவர்
 அறியக்கூடாதே அரன் சொன்னசாபமே. (௨௫௬)

சாபமேபெரிது சத்தியம்சொன்னேன்
 கோபமேசெய்வார் கொடிமுடிவேகும்
 பாபமேவந்துபழி கொலைசுற்றும்
 நாமமும்அற்று நாகில்விழுவாரோ. (௨௫௭)

விழுவாரோநோயில் விலக்கஒண்ணாது
 அழுவாரோஅவரோடு சுற்றமும்அழிந்திடும்
 பழுதறப்பொருளைப் பதிவாய்அடக்கிவை
 ம்பூவறச்சத்தியம் அருகினைத்திடே. (௨௫௮)

நினைத்திட்டபேர்க்கு நிருவாணிகிருபை
 அழைத்திட்டழைத்து அழிகின்றிருத்தியே

பழைத்திட்டகருவைப் பதியலெனெனில்
இழைத்திட்டபூரணி இயம்புவாள்பாரோ.

(உருக)

பாரோமுனிவர் பழரிஷித்தர்கள்
நேரெனவாந்தநிலும் உள்ளசாஸ்திரம்
மாறேமறைத்த மறைபொருள்எல்லாம்
கூறேஅறியக் கூறும்முந்நூறே.

(உசுய)

முந்நூறுபோல மொழியார்கள்எவரும்
கண்ணாறுபோலக் காட்டினூற்பொதிவைப்
பண்ணாறுபோலப் பரிபாஷைபேசும்
என்னாலைப்போல இசையாதுநூல்களே.

(உசுக)

நூலைவெளியில் விட்டவர்கற்றம்
பாழேபோம்என்று பதிவாய்முனிவர்கள்
காலையின்எனும் கந்தனான்ற
வாலைச்சிறுபெண் வசனித்தாரபமே.

(உசுஉ)

சாரபமேபெரிதென் றெண்ணிஇருந்தவர்
நாமமும்கிளையும் நன்றாகவாழ்த்திடும்
நேமமும்கிளையும் நினைவெய்திவாழ்த்திடும்
சோம்போப்போலும் சுகமாய்இருப்போ.

(உசுகூ)

இருப்போபுனியில் என்னைக்கும்வாழ்த்து
அறுப்போமாய்கையை அவர்களைசுற்றமே
தறிப்போபொருளைத் தான்வெளிவிட்டவர்
மிப்போபெரிதும் நரகில்வாழ்வோ.

(உசுசு)

வாழ்மேபொருளை மனதில்வைத்தோர்கள்
தாழுமோகிளைதான் தழாஅசத்தியம்
அழுமேபுனியில் அடங்காதஞானத்தில்
கேளுநீசோன்னேன் கிளைசுற்றம்பெருகுமே.

(உசுரு)

பெருகிஇருத்திடும் பெண்பிள்ளைசுற்றமும்
மருகிவளர்த்திடும் மாளுதரெவ்வுமும்
பருகியஅரணம் பார்ப்புகிருபையும்
தருகியேபெருகித் தான்வாழும்சுற்றமே.

(உசுகூ)

சுற்றமும்மற்றும் சுகமர்கவாழ்த்திடும்
நித்தமும்ஞானம் நிலைத்திடும்சத்தியம்
முத்தரும்காணரும் முத்தியாம்பதியில்
பத்தியாம்பின்று பரித்துவாழ்வாரோ.

(உசுஎ)

வேறு.

வாழாமல்பொருள்அதனை வெளிவிட்டோர்கள்
வவபகத்திலிநாசிக்கக் கருமநோயில்

தாளாமல்பிறந்தொழும் இவ்வண்ணந்தான்
சண்டாளப்பிணியாலே தானேமாய்வார்
கோளாமல்அரன்உமையும் சாபம்இட்டார்
கெதிஇல்லைப்பாழ்நரகே விழ்வார்மைந்தா
கோளானகுடும்பம்எல்லாம் அழிந்துபோகும்
கும்பமுனிகூறிவைத்த சாபம்தானே.

(உ௬அ)

சாபம்இட்டார்தவமுனி சித்தர்எல்லாம்
சண்டாளாஇந்நூலைத் தான்காட்டாதே
கோபம்இட்டசித்தர்கள் சாபம்பொல்லாது
கொடிமுடியும்வெந்துவிழும் சாம்பலாக
பாபம்இட்டஜென்மம்என்றால் பழிகட்கஞ்சான்
பயப்பட்டால்பாபம்வந்து சூழ்ந்திடாது
சோபம்இட்டவஞ்சகர்க்கு நூல்கொடாதே
தூரமாய்ப்போய்விடுவாய் சூஸ்திரமாயே.

(உ௬க)

சூஸ்திரத்திற்சொல்லிவைத்தப் பொருள்கள் எல்லாம்
சூதுவினயங்கள்வைத்துப் பார்க்கவேண்டும்
சூஸ்திரத்திற்முனிவர்கித்தர் சொன்னதெல்லாம்
தப்பிதங்கள்ஒன்றும்இல்லைக் கருத்தோன்றாது
நேத்திஉள்ளகற்பத்தின் கருதாதாகும்
நினைவுகொண்டிபார்ப்பவனே சித்தன்ஆவன்
ஆத்திரமாய்ச்செய்வோர்க்கும் அறிவோர்க்கும்தான்
அப்பனேகருவேறு அறிந்துபாரோ.

(உ௭அ)

அறிந்துபார்வயித்தியத்தின் கருவேறாகும்
அந்தந்தத்தொழில்செய்யும் கருஅறிந்தால்
தெரிந்துபோம்தொழில்களிடச் சூட்சம்எல்லாம்
தேவரிஷீநீஆவாய் சித்தன்ஆவாய்
சரிந்துபோம்நீசெய்யும் தொழிலைக்கண்டு
சந்யாசிதவமுனிவன் சித்தன்என்று
நெரிந்துபோம்உலகம்அது அதிக்கும்பாரு
நினைவாகக்கருஅறிந்துசெய்துபாரோ.

(உ௭க)

பாரப்பாகண்டறியா மூடர்க்கேது
பார்த்தறிந்துவினயம்வைத்துப் பார்க்கவேண்டும்
நேரப்பாஆசானே சொல்லவேண்டும்
நினைவுகெட்டதோஷிகட்கோ நிஜமாம்இந்தூல்
தேரப்பாமுந்நூற்றைப் போல்தான்ஒன்று
செப்பாதுசெப்பாது தெளிந்துபாரு

ஆரப்பா அறிவார்கள் இந்த நூலில்
அடக்கம்வைத்துச் சொல்ல இல்லை அறிந்துபாரேன் (௨௮௨)

அறிந்துபார்த்துந் துறந்தா நடக்கம்இல்லை
அப்பனெவெளிதோன்றச் சொல்லிவைத்தேன்
தெரிந்துபார்த்துந் தோன்றச் சொல்லியநூலெல்லாம்
செய்பாகம்கைபாடும் நன்றாய் ஆய்ந்து
சரிந்துபார்கருநுன்று நாமங்கோடி
தான் சொல்லிவைத்ததனால் வெளிதோன்றாது
குறித்துப்பார்க்கின் நூலில் மறைப்போஇல்லை
குறைக்கின்றபசல்களுக்கும் குறிதோ னும்மே. (௨௮௩)

தோ ணுமேன் நூலைப் புனைபண்ணித்
தொண்டிபண்ணிவைத்திருத்தோன் அவனே சித்தன்
காணுமேறித் தர்வந்து கருவும்சொல்லிக்
காட்டுவார்பீயும் ஒருசித்தன் ஆவாய்
பேணுமேகரு அறித்த பெரியோர்பாடல்
பேசினதுபோல்செய்தால் பயம்ஒன்றில்லை
கோணுமோ ஒருபோதும் குறைவதில்லை
குறிதோன்றாக்குற்றம் அதலால் நூல்கள்பொய்யே. (௨௮௪)

பொய்யென்றுஉலகம்அதில் உள்ளபேர்கள்
புத்திகெட்டுமதிமயங்கிப் போனார்கோடி
சான்றுபலர்கிரிக்க மடிந்தார்கோடி
தட்டழித்துகெட்டோம்என்று தறித்தார்கோடி
மெய்யென்றுதரநினைந்து பிரமில்கண்டு
வேதாந்தப்பாம்பருரு கதிஎன்றெண்ணி
தோய்என்றவிவன்செயலை அறிந்தபேர்க்குத்
தோன்முமடாகோட்டதெல்லாம் பலிதம்ஆமே. (௨௮௫)

கருவிபற்பம்.

பலிதமடாஇதனில்ஒரு கருவைக்கேளு
பதமுமல்லித்தர்எல்லாம் மறைத்துப்போட்டார்
கெளிதமடாகருவுக்குக் கோடிநாமம்
நீச்சுநிலைஇல்லாத பொருளோகோடி
கலிதமடாமன்னின்று கலங்கன்கோடி
காணுகின்றநூல்குன்று கலைகன்கோடி
வலிதமடாதங்கம்ஒன்று பணியோகோடி
வசவித்தகதைஅதுபோல் வகைநாடாமே. (௨௮௬)

வகையானவித்தர்எல்லாம் மறைத்ததொருபொருளை
மனநிதங்கும்மினிதர்கள்மேல் இரக்கம்கொண்டி

தனையான கருவெளியாய்த் தோன்றச்சொன்னேன்
சொன்ன நிலும் சிவன்முதலாய்க் கோபம்கொண்டார்
நகையான சித்தர்களும் சண்டைபோட்டு
நான் அவிர்மேல்கோழித்தேன் செந்தீப்பற்றப்
பகையான சமையத்தில் சிவனும்வந்து
பால்கொடுத்துமுத்தம்இட்டு நந்திவான்றாரே. (௨௭௭)

நந்திவான்றழைத்து முன்னேவைத்து
நாதாந்த அபர்தமன்க்கனித்தார்ஐயா
தந்திரமாய் அவிருக்கும் இடத்தைப்பார்த்துச்
சதாகோடி தவமுனிவர் அவரைப்போற்றி
மந்திரமாய்த் தான்நினைந்து சிவனைக்கொண்டாடி
மாமுனிவர் ரிஷிகள் சித்தர் மகிழ்ச்சிகொண்டு
சிந்தைதனில் நந்திபெற்ற பேறேபேறு
சிக் காது தவமகிமை தான் என்றாரே. (௨௭௮)

தவமகிமை நந்தியைப்போல் இல்லை என்றார்
தாங்காத பதஞ்சலியைத் தாங்கப்போமோ
நவமகிமை சிவனுக்கு நந்திபார்வை
நந்தி என்ற ரிஷிபம் அது சிவந்தின்பார்வை
குலமகிமை உள்ளவர்க்கு இடதுகண்ணாய்க்
கொள்கிறார் அகினிலே சித்தர்பகை ஆச்சு
பலமகிமை நந்தி என்று சிவன்வாக்கும்பெற்றுப்
பாயாமல் பூமிதனில் படுத்தேன்பாரே. (௨௭௯)

பதித்தனடா சிவனுக்கு முன்னே பூசை
பாரமகனே எனக்குத்தான் பின்பூசை ஆகும்
கோழித்துளிடச் சிவன் சொன்ன வாக் குப்பெற்றுக்
கோடியு கம்பூமிதனில் வாழ்ந்தேன்பாரு
அதித்ததொரு மனிதருக்குப் பிணிரோய்திர
அப்பளே அறைகின்றேன் உபாயம்கேளு
தடுத்ததொரு கெந்தகத்தின் பற்பம் சொல்வேன்
சகலரோய்க்குடிபோகும் தன்மைபாரே. (௨௮௦)

கெந்தகபற்பம்.

தன்மை என்ற கெந்தகத்தின் சுட்டிவாங்கிச்
சற்குருவைத் தான்நினைந்து முப்பூப்புசிச்
செம்மையுடன் ஆற்றுவல்லிக் கிழங்கரைத்துத்
நீடமாகக்கவசம்இட்டிச் சேய்செய்து
வண்மை என்ற ஜாண்புடமே வைத்தாயானால்
மக்களே வெண்மை அது என்ன சொல்வேன்

பெண்ணைன்றிவினியல்வாம் ஓடிப்போகும்
பேதம்இல்லைரத்தியமாய்ச் சொன்னேன்பாரோ. (உஅக)

கொன்னதொருசரக்கெல்லாம் இப்படியேசெய்வாய்
சொன்னம்என்றபொருள்கூடும் அறைபோகோடி
அண்ணல்என்றவிவன்எனக்குச் சொன்னனித்தை
அப்பனேஒருவருக்கும் விரிவெண்டாம்
அண்ணல்என்றத்தொழிச்செய்து மகனேநீயும்
நாய்தபகலிறைவேறச் சொன்னேன்பானும்
கண்ணல்என்றவிவகமுடன் கெவுரிவீரம்
கட்டானபூமுடன் தாரம்ஆமே. (உஅஉ)

தாரம்அடாமனோலிலையும் மிங்கநாகம்
தன்மைஎன்றகாரியம் பாஷாணம்எல்லாம்
அடாம் அடாசரக்கெல்லாம் கட்டினும்
அப்பனேசெத்தாரம் மெய்யுக்கும்ஆகும்
வீரம்அடாசுறைபாது சூரியனும்மூப்பது
விரிவின்கொண்டிவிடக் காயலித்தி
பாரம்அடாசெத்தாரம் மெய்வினமார்க்கம்
பாடிவைத்தேன் நூல்தனிலே பணிந்துபாரோ. (உஅங)

பணிந்துபாரித்திதழும் நூறுதன்னைப்
பாடாமல்சூலகதனிலே பதனம்பண்ணி
பணிந்துபாரித்திதர்எல்லாம் மறைத்துப்போட்டார்
அப்பொதல்லோ அவர்களுடன் வானுபேரித்
தணிந்துபாரிதவம்வேண்டும் என்றபேர்க்கு
ஒடம்வேண்டும்இல்லாட்டால் தவங்கிட்டானு
கலிந்துபாரிதவிவரித்திதர் பாடியதாற்கெல்லாம்
கருவம்இந்துல்திறவுகோல் கண்டுபாரோ. (உஅச)

கன்கிபாரித்திதலை வெளிவிட்டோர்க்குக்
கன்கெட்டுத்தலைதெறித்துக் கனலோமிஞ்சி
மன்பிபார்அவன்குலமும் கதித்துப்போகும்
மம்நனேளமு பிதப்பும் நயனஒளிவிடில்
பண்டிபார்முவிவரித்திதர் சொன்னசாரம்
பழுதுவரதியாச்சென்ன சாரம்பொய்யா
உண்டிபார்எழுகிறப்பும் வந்துசூயும்
உலகம்அதில்காட்டாதே அடக்கம்பண்ணே. (உஅரு)

அடக்கம்அடாமனதடக்கம் வெகுவாய்வேண்டும்
அப்பனேமன்வயிர்தன் னாயிர்போல்செய்து

ஒடுக்கம் அது தனிக்குருந்து நடுவைத்தேடி-
ஒருவருந்நும் தெரியாமல் நோழியர்செய்து
கடக்கமுடன்கீஇருந்து கற்பாட்டண்ணு
தான்மண்ணத்தேகம் அது தங்கம்போராம்
விடக்கெடுத்தகாய்க்குருந் தாவதென்ன
மேதிவியிட்டுள்ளவரும் நித்தர்ஆமே.

(உஅக)

சித்தனுக்குருப்பவர்கள் கோடிக்கொன்று
தெளிவுகண்டு அறிவுகொண்டு தேறவேண்டும்
முத்தனுபவன் நூலில் கருவைக்கண்டி
முடிக்கும்வகை தான் அறிந்து முறைதப்பாமல்
பத்தனுபச்சிவன்மேலே பாரம்போட்டுப்
பரமகுருபாதம் அதை நெஞ்சில்வைத்துக்
கர்த்தனுக்குருந்து கார்டிபெற்றுக்
கண்டிசென்குதேறுவது கடினம்தானே.

(உஅ௪)

கடினம் அடாவெருகடினம் மனதடக்கம்பண்ணு
கண்மணியேகருவைஎல்லாம் வெளியாய்ச்சொன்னேன்
படினம் அடாமித்தர் சொன்ன சாஸ்திரங்கள் எல்லாம்
பலவிதமாய்ச்சொல்லிவைத்தார் கருத்தோன்றாமல்
நடினம் அடாநான்கொன்ன முந்நூறுதன்னை
நாதாக்கள்கேட்டுமெச்சச் செனும்மெச்ச
வடினம் அடா முந்நூறும் வெளிவிட்டோர்க்கு
மகத்தானரிஷிகள் சொல்லும் சாபம்தானே.

(உஅ௫)

சாபம் அடா எழுபிறப்பும் தீர்க்கொண்ணுது
சண்டாளச்செனமதாய்ப் பிறக்கும்பாரு
பாபம் அடா அவன்குலங்கள் ஊமைஆகிப்
பழிப்பவர்க்குக்கன்குருடு சப்பாணிஆகிப்
போகம் அடா கடிபரோகம் குன்மம்காசம்
பொல்லாதநோய்களிலே அழுந்துவான்பார்
எகம் அடா என்குருவும் செனும்சொன்னார்
ஏழைமதிப்போகாதே நூல்கொடாதே.

(உஅ௬)

கோடுக்காமல் வெகுபதனம் பண்ணிக்கொண்டு
குருபரனைத்தாள்நீனந்து நூலைவைத்துத்
தடுக்காமல் பூசைபண்ணி அந்திசந்தித்
தான் தொழுவாய் செவன்பதத்தை நெஞ்சில் வைத்துக்
கோடுக்காமல் குகைதனிலே தனித்திருந்துக்
குருவானமுந்தார் றை அறிந்தித்தப்பூர்த்து

விநிக்ராமஸ்ஞானநிலை கண்டுதேறி

வேதாந்தக்கருவைஎல்லாம் மனநிலையே.

(2 கூடு)

லையபடாடுவன்மேலே ஆணை ஆணை

மகத்தானறித்தார்கள்மேல் ஆணை ஆணை

பொய்யடாபோகாது கணபதிமேல் ஆணை

புகழ்ப்பெரியவள்ளிபங்கள் தன்மேல் ஆணை

நையடாநல்லோர்கள் பெரிபோர்மேல் ஆணை

நான்சொன்னசரபம்எல்லாம் பலிக்கும்பாரு

தொய்யடாஎந்தவிட முந்தாதுதன்னைத்

தொல்லுநின்பொல்லவர்க்குச் சொல்லொண்ணாதே. (2 கூடு)

கருங்கிடை.

சொல்லியதோர்கருவுக்கு நாமம்மோடிச்

சொல்லிவைத்தார்நித்தர்எல்லாம் கூடிக்கூடி

வல்லியதோர்இக்கருவை மறந்தபேர்க்கு

வகைஆகமாட்டாது தொழிலும்பொய்யாம்

மெல்லியதோர்இதுதொழிற்குப் புரைமோர் ஆகும்

வேதம்நின்றுள்ளங்குவதிக் கருவினலை

தெள்ளியதோர்நூல்களுக்குத் திறவுகோலும்

சித்தர்சொன்னமறைப்பெல்லாம் தெளிந்துபோமே. (2 கூடு)

தெளிந்துபோம்சிற்றண்டம் விந்துஆகும்

தெளிவானமிரிதிவு நாதம்ஆகும்

ஒழிந்துபோம்இரண்டினால் உலகவாழ்க்கை

உத்தமனேஇரண்டிமொன்றாய்ச் சேர்ந்தபோது

வழிந்துபோம்உருஆச்சு மண்பொன்ஆச்சு

மக்களேகற்பம்உண்ண வலுவும்ஆச்சு

அழிந்துபோம்இக்கருவை விட்டபேர்க்கு

ஆகாதுஜடலம்நிலை யாதுபாரே.

(2 கூடு)

நிலையாதுபின்டம்அதை மறந்தபேர்க்கு

நிகழ்ந்ததொருகங்கைஎன்ற கன்னிநீர்ஆம்

துலையாதுஅன்னமயம் பூரீர்ஆகும்

துலங்கும்அடாபேரண்டம் வெள்ளைக்கல்லு

மலையாதேஅமரிஎன்ற சிவனும்போகும்

மாங்கிரியக்கருஅல்லோ கொடிநஞ்சம்மாவும்

கலையாதேஇக்கருவைச் சாந்திரங்களுதோறும்

காட்டினார்கருஎன்று கோடிநாம்பாளே.

(2 கூடு)

நாமம், தான் வெறுகே ௧௦௧. நாமம் அடும்
நாதாக்கள் பல நிதமாய்ச் சொன்னவாய்க்கும்
சேயம், தான் லகத்தில் சொன்னவாய்க்கும்
விழுமின், தான் பெருநிலைக் கிளையாய்க்கும்
வாமம், தான் மறுசெய்க்கேட்டிட்டு
மக்களேயிரபஞ்ச மாயைப்பெய்யும்
சோமன், தான் ஞானவெள்ளம் நிறும்என்றவண்ணித்
துணிந்தவர்க்கு ஞானகிலை கைவசமாய்ப்பாரே.

(௨௧௧)

கைவசமாய்க்கிலை உள்ள பூடோவெறுய்க்
கட்டும் அடா இத்தெடல் கட்டாததப்பா
மெய்வசமாய்வாதம் உண்டு வயித்தியம் உண்டு
வேணா அஷ்டகர்மம் முதல் எல்லாம் உண்டு
கைவசமாய்க்கட்ட மாட்டாததப்பா
கட்டும் இக்கருவெளியாய்த் தோன்றாதப்பா
பொய்வசமாய்ச்சோல்லிவைத்தார் சித்தர் எல்லாம்
பூரினிட உப்பெடுத்தது ஆடுவாரே.

(௨௧௨)

பூளன்றால் மற்றதெல்லாம் பூஆமோசோல்
புத்திகெட்டமாதேநீ பூநீர்க்கேளு
வேளன்றால் விந்தகன்னி மாதம் சென்று
வேளியானநீர் அல்லோ பூநீர் ஆகும்
காமேன்றால் காரம் அடா சாரம் ஆகும்
கட்டானவிரம் அல்லோ பூரம் ஆகும்
நேமேன்றால் இதை விட்டால் காரம் இல்லை
பின்றித் தாருமாதூநீர் தீபம்பாரே.

(௨௧௩)

மாற்றமை.

பாரடாமறைப்பினிட மார்க்கம் தன்னைப்
பண்பாகச் சொல்லுகிறேன் சுளுவோமேத்த
நேரடாகருங்கன்னிச் சாலுவாங்கி
நிழலிலேவைத்துவர்த்திக் காயவைத்துப்
பேரடாபேப்பிர்க்கும் ஆம்ணக்கின் வினையும்
பிலமாகச்சரி இடையாய் எடுத்துக்கொண்டு
தூரடாபிடித்து நன்றாய்த் தயிலம்வாங்கித்
தூரநீர்தனைவிட்டு நன்றாய் ஆட்டே.

(௨௧௪)

ஆட்டையிலேபித்தும் அது கொஞ்சம்போட்டு
அப்பனேசந்திரன் தன் மெழுகும்போட்டுக்
காட்டையிலேகரும்பல்லி அண்டோட்டிக்குக்கிக்
கண்மணியெழுந்தவனை கெய்யும்சேர்த்து

முட்டியிலே அரைத்து நன்றாய் வழித்து வைத்து
முனைபானவயிரவனைத் தியானம்பண்ணி
நாட்டையிலே புருவம் அதில் திலதம்போடு
நந்துவார் எவ்வெவாக்கும் நாதன்நயே.

(௨௯௯)

நாதன் என்றித்தர்கள் தான் ஆடும் மையை
நான் வெளியாய் சொல்லிவைத்தேன் நன்றாய்த் தானும்
ஆதன் என்ற ஆனமஞ்சள் பெண்டஞ்சள் பார்த்து
அப்பனை கருத்தயிலும் இறக்கிக்கொண்டு
வேதன் என்ற திகைப்புத்கி அண்டோட்டில்கருக்கி
யின் ஓதவாய்த்தயிலம்மிட்டு நன்றாய் ஆட்டிச்
சுதன் என்ற சிலையிலே தடனிக்கொண்டு
சுருட்டடா திறி அதனை விளக்கிப்போடே.

(௩௦௦)

போட்டபடன் அண்டோடு களிழ்த்துழடி
பொருக்துநின்ற காரானின் நெய்யைவிட்டு
வாட்டமுடன்கபாலத்திற் பற்றும் மையை
மைத்தனே சுரண்டி அதில் தயிலம்மிட்டு
நாட்டமுடன் சந்திரன் என்ற மேரகும்புட
நலமானபித் தும் இட்டுப் புனுகு கூட்டித்
தேட்டமுடன் அரைத்து நன்றாய் சிமிழில் வைத்துத்
தேவை என்ற பேர்நனைத்துத் திலதம்போடே.

(௩௦௧)

போட்டபடன் உலகம் எல்லாம் வணங்கும் பாரு
பொல்லாத அஷ்டரோடு மிருகம் எல்லாம்
நாட்டமுடன் கைவசமே ஆகும் பாரு
நவிலாதே இக்கருத்தை வெளிவிடாதே
கூட்டமிட்டுத் திருடாதே குறிசொல்லாதே
குணம்கேட்ட மாய்கைதனில் அகப்படாதே
வாட்டமுடன் இத்தமைப்போல் வகிகரங்கள்
வாயாது உலகம் அதில் வரிசைபாரோ.

(௩௦௨)

அஞ்சனமை வேறொரு முறை.
வரிசையுடன் அஞ்சனத்தைச் சொல்லக்கேளு
மைத்தனே பூமிநீர் கொண்டுவந்து
நெரிசையுடன் அரைத்து நன்றாய் விட்ட தட்டி
நீனைவாகக் குழித்தயிலம் இறக்கிக்கொண்டு
பரிசையுடன் சந்திரன் என்ற மேரகும்போடு
பண்பானபித்துடனே துண்ணும்போடு

தரிசையுடன் தயிலம்இட்டு ஆட்டி நன்றாய்த்
தந்தம்என்றபிமிழ்அதனில் மூனுமையே.

(நாநட)

மூனுமையும்வைத்துநீ பூசைபண்ணி
முன்சொன்னமைஅதற்கு வயிரவன் தன்பூசை
காணும்அடாபின்சொன்ன வயியமைக்குக்
கணபதியின்பூசைசெய்து கருத்தாய்நிலிலு
தோணும்அடாஅஞ்சாநு தேவிபூசைச்
சொல்லியேஆயிரம்தான் உருவும்செய்து
வேணும்என்றநேரம்அதில் தொழிலைச்செய்வாய்
வேதமுறைதவறாமல் பலிக்கும்பாரோ.

(நாநச)

பலிக்கும்அடாசாஸ்திரத்தை வெளிவிடாதே
பாடியதோர்கருஅதனில் பொருள்சொல்லாதே
கலிக்கும்அடாதொழில்கள் விவன்கருணையாலே
கடினம்என்றசித்தர்களாம் முனிவராலே
சொலிக்கும்அடாஉன்நாவிச் ஈஸ்பரியாள்வருபை
தோன்றும்அடாசற்குருவும் ஒன்றாய்த்தோன்றும்
கெலிக்கும்அடாநந்திநான் சொல்முந்நூறு
கெதிபெற்றசூட்சகா ரணமாய்முற்றே.

(நாநரு)

முத்திபெறுஞானநிவு தங்கிநின்ற
மோட்சநிலைதான்அறிந்து சித்தும்பெற்றுப்
பற்றிநின்றசுடர்ஒளியைப் பதிவாய்க்கண்டு
பழக்கத்தால்வாசினின்ற தலமும்கண்டு
சித்திபெற்றக்கருவிவிட சூட்சம்கண்டு
தெளிந்தமதிமாயைவிட்டுச் சிவமேஎன்று
சத்திநின்றஇடம்காணப் பேறும்பெற்றுச்
சகலஉயிர்தானும் முந்நூறுமுற்றே.

(நாநக)

நந்திசாரங்குந்தைஅருளிச்செய்த-நா.

முற்றிற்று.

பொருள்.	பக்கம்.	பொருள்.	பக்கம்.
அகாரமகாரதிட்டை	௨௬	நித்தர்கட்கும் நந்திசுரருக்	} ௫
அகாரமகாரமகாரகற்பம்	௩௩	தும் தர்க்கம்	
அஞ்நானம்	௨௮	சித்துமகிமை	௪௧
அஞ்நானமேவோருமுறை	(௩௪)	விவனுக்கும் நந்திசுரருக்கும்	} ௪
அஷ்டாரம்	௨௯	தர்க்கம்	
அபகாதகர்க்குக்கருமா	} ௮	சிவஞானம்	௨௩
னம்வெளிவிடல்சாபம்		சிவராஜபாகம்	௨௩
வரும்வள்கின்றது		சிவராஜசேர்க்கும்இயல்பு	௪௪
அமிரததாரணை	௫	ஞானசெதி	௨
ஆங்குஷணை	௨௫	தப்பனம்	௨௨
இரவிமதி அங்குதாரணை	௫	திருநட நம்	௩௧
இரவிமெழு கு	௨௩	தூவிக்குச்சாபம்	௪௫
இரவிமெழு கு	௩௩	பக்தவாழ்வுள்ளதீஷணைக்கண்	} ௮
உச்சாடனம்	௨௩	பின்புலத்தெரிக்கும்மார்க்கம்	
உபதேசகலை	௮	பக்குவாபக்குவர்களால்வரு	} ௯
எல்லாம்நன்மயமாநல்	௭	பயனைவற்புறுத்தல்	
கருவிகற்பம்	௪௮	பேதனம்	௨௧
கருக்கிடை	௫௨	பொன்முசுட்டை	௩௫
கற்பமுறை	௨௫	மதிமெழு கு	௨௪
கற்பம்உண்கையின்பலன்	௭	மகாரதிட்டை	௨௬
கற்பம்உண்கையிலவாசிப்	} ௭	மதியண்டக்கரு	௩௬
பழங்கும்விடப்படாதே		மதிமெழு கு	௩௬
தென்கின்றது	} ௮	மனோவயத்தின்பேறு	௨
கற்பம்உண்கையின்பத்தியம்		மாரணக்கரு	௨௫
காபசித்திமுதலியித்திகள்	} ௬	மாரணனித்தை	௨௭
உரு-மதித்திக்கும்வள்கின்		மாரணம்	௨௪
றது	} ௭	மாற்றமை	௫௩
காபசித்திதற்பம்		முடிந்தமனோவயத்தில்கதா	} ௭
கேந்தகபற்பம்	௪௧	முயற்சி	
கேவுச்சிவன்னம்	௨௧	முப்புவினமார்க்கம்வழலை	} ௨௭
சகலமும்மனோமாயம்வள்கின்றது	௬	எனினும்அது	
சத்திரகலசாமர்த்தத்தின்நா	} ௨௧	முடிந்தமனோமாயம்	௩௭
மமும் மேற்படி அமிர்த		மேகனம்	௨௧
தாரணையின்பமமும்		வசியம்	௨௧
ருஷாம்பற்றுகின்றது	} ௨௧	வாகியவல்லாய்வுவயம்எனின	} ௬
சந்தங்கம்வெண்கிழங்கிற		னும்அது	
சிக்குவைசாதகம்	௫	வாசினி	௨௧
		சித்தவேஷணம்	௨௪